

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา
ของวุฒิสภา

อ.พ. ๑๔/๒๕๖๔

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิง เบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางสาวนภาพรณ ใจสีจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายโสภณ ชาทบุษย์จารุ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวชนิดาภา มงคลเลิศพล	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลนุต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๒๔๒๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษา เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

ส่วนที่ ๑ สารระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๑

๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๑๐

๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๔๓

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ..... - ๑ -

๒. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... - ๗ -

๓. ลิขสิทธิ์คืออะไร ..... - ๘ -

๔. องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization – WIPO) ..... - ๑๕ -

๕. การให้ความคุ้มครองเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์
ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ..... - ๑๗ -

ภาคผนวก

: สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๐

ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๑)

: ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ..... (๓)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) พร้อมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

จากกฎหมาย สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และตารางแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง

ที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (๑๓)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))

(๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)

(๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๗ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๔) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (ร่างมาตรา ๕ ยกเลิกบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน “งานภาพถ่าย” โดยตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากประเภทของงานต่าง ๆ ในมาตรา ๒๑ ที่บัญญัติให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก เพื่อให้อายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน “งานภาพถ่าย” เป็นไปตามหลักการทั่วไปในมาตรา ๑๙^๑ ที่บัญญัติให้ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑)

^๑ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ บัญญัติว่า

“มาตรา ๑๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วมและมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการโฆษณางานนั้น ให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยยกเลิก มาตรา ๓๒/๓ และนำหลักการระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) อันเป็น กระบวนการความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการ มาเพิ่มเป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ เพื่อให้การระงับการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพ มากขึ้น (ร่างมาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ และร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้น ความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ ถึงมาตรา ๔๓/๘) ทั้งนี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังต่อไปนี้

(๖.๑) กำหนดให้ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิด ลิขสิทธิ์ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิด ลิขสิทธิ์ซ้ำไปอย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และให้บริการในลักษณะตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ หรือมาตรา ๔๓/๕ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็น มาตรา ๔๓/๑)

(๖.๒) กำหนดให้ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิด ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ๑) ไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์
  - ๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้น โดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้เลือกข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น
  - ๓) ไม่ได้กำหนดผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ เว้นแต่เป็นการตอบสนองโดยระบบ อัตโนมัติ
  - ๔) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และ
  - ๕) ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำซ้ำขึ้นในระหว่างกระบวนการ พักข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ผู้อื่นสามารถ เข้าถึงได้โดยทั่วไป และไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์เช่นนั้นไว้นานเกินกว่าที่จำเป็น
- (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๒)

(๖.๓) กำหนดให้ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวที่จะได้รับ ยกเว้นความรับผิด ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ๑) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวผ่านกระบวนการทางเทคนิค ที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหา

๓) ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

๔) ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้อย่างแพร่หลาย ในกลุ่มผู้ให้บริการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ

๕) ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เว็บไซต์ ต้นทางกำหนด และ

๖) นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้เว็บไซต์ ต้นทางได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวแล้วหรือทราบว่ามีคำสั่งให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการเช่นนั้น

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๓)

(๖.๔) กำหนดให้ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดชอบ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑) ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการ โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้ หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๔)

(๖.๕) กำหนดให้ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับ ยกเว้นความรับผิด ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑) ให้บริการโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้น โดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึงแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๕)

(๖.๖) การแจ้งและการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการ ดังนี้

๑) ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์ บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือผู้ให้บริการสืบค้น แหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ ให้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ของผู้ให้บริการ หรือระบบการเข้าถึงของข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์คำนึงถึงบทบัญญัติใน ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิด ลิขสิทธิ์ และการแจ้งต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมี รายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓/๖ วรรคสอง (๑) ถึง (๕)

๒) เมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้งแล้ว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจาก ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง

๓) ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๖)

(๖.๗) สิทธิของผู้ใช้บริการในการโต้แย้งการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการ ดังนี้

๑) ผู้ใช้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามร่างมาตรา ๔๓/๖ มีสิทธิโต้แย้ง โดยทำเป็น หนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้ให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่ กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓/๗ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๔)

๒) เมื่อผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดครบถ้วน ให้ผู้ให้บริการส่ง สำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าผู้ให้บริการจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของ ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง และเมื่อ พ้นกำหนดระยะเวลาแล้ว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ หรือยุติการระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ ของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งพร้อมหลักฐานจากเจ้าของ ลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๗)

(๖.๘) กำหนดให้ผู้แจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำออกหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระบบหรือยุติการระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวในข้อ (๖.๖) และข้อ (๖.๗) ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๘)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๗ ซ้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยให้นำมาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๘) กำหนดให้การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ถือเป็น การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)

(๙) กำหนดให้การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))

(๑๐) กำหนดให้ถือว่าผู้ที่ให้บริการ ผลิตภัณฑ์ หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เป็นผู้กระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๖) และกำหนดซ้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘)

(๑๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

(๑๒) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ และยกเลิกการกำหนดโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดฐานละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ และความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดอัตราโทษให้สอดคล้องกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๔)

(๑๓) กำหนดบทเฉพาะกาลมิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองสิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๔) กำหนดบทเฉพาะกาลให้บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๓๒/๓ ที่ได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด^๒ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๖)

^๒ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒/๓ บัญญัติว่า

“มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

ฯลฯ

ฯลฯ”

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^๓ มีผลใช้บังคับ พบว่า มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการหลายประการ อาทิ ผู้ให้บริการไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งศาลที่ให้นางานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์ที่พบบางตัวอยู่ต่างประเทศ หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่สามารถดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือนางานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ เนื่องจากไม่สามารถหาตัวผู้กระทำละเมิดได้ เป็นต้น ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) ซึ่งสนธิสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และแม้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์มาแล้ว ๒ ครั้ง (พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^๔ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘^๕) โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล แต่การแก้ไขดังกล่าวไม่ได้เป็นการแก้ไขเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาฯ จึงทำให้ยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการสามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ สร้างความมั่นใจแก่ผู้ให้บริการว่าจะสามารถข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้ หากได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนางานละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

^๓ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๔ เพิ่งอ้าง.

^๕ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ได้ทันท่วงที เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์แพร่หลายและขยายวงกว้างออกไปอันเนื่องมาจาก ความรวดเร็วของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือ ระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และวางรากฐาน ของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ประกอบกับเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วย ลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) เพื่อยกระดับการคุ้มครอง งานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์^๖ นอกจากนี้ เมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ย่อมมีแรงจูงใจให้มีการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ อีกทั้งการปรับปรุง บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการโดยการสร้างกลไกความร่วมมือระหว่าง เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการแก้ไขปัญหาถูกละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การแก้ไขปัญหา การละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการ ที่ดำเนินธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศ ให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานใหม่ ๆ มากขึ้น มีความก้าวหน้าทางศิลปะ วิทยาการ และพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศโดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การที่ ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการลิขสิทธิ์ที่เป็นสากลจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับภาคธุรกิจ และยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยุคดิจิทัลสอดคล้องกับนโยบาย "ประเทศไทย ๔.๐" ของรัฐบาล^๗

สำหรับหลักการสำคัญที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต ตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คือ กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) ซึ่งหลาย ๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ ได้มีการนำกระบวนการ แจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ โดยกระบวนการดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอน

^๖ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โปรดดูภาคผนวก หน้า (๑๖) และหน้า (๑๗)

^๗ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โปรดดูภาคผนวก หน้า (๑๔)

ในการให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือน (Notice) ไปยังผู้ให้บริการได้โดยตรง เพื่อผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายของตน (Takedown) ได้อย่างทันท่วงที โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่ง เพื่อให้สามารถยับยั้งการละเมิดได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีการกำหนดให้ผู้ให้บริการซึ่งถูกกล่าวอ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์สามารถโต้แย้งการนำงานออกจากระบบได้ หากเห็นว่างานที่ตนนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ใช่งานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กระบวนการดังกล่าวอาศัยความร่วมมือของภาคเอกชนด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีระบบศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาก็เหมาะสมกับสังคมไทยที่ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง ปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยวิธีการที่สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันที เพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ อีกทั้งผู้ให้บริการที่ดำเนินการตามกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามที่กฎหมายกำหนดจะสามารถชดเชยเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการได้ ดังนั้น มีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับชดเชยเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการที่มีอยู่เดิมในมาตรา ๓๒/๓

นอกจากนี้ เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ประเทศต่าง ๆ ที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาดังกล่าวต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาฯ เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณี ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องขยายอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายให้เทียบเท่ากับระยะเวลาขั้นต่ำที่สนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดไว้ นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ในหลาย ๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ ได้นำมาใช้ ทั้ง ๆ ที่บทบัญญัติที่กำหนดให้การให้บริการ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดชดเชยเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในสังคมไทย เนื่องจากในประเทศไทยยังคงมีการให้บริการ การผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอยู่มาก ดังนั้น การกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้

ในกฎหมายลิขสิทธิ์จะทำให้ประเทศไทยสามารถจัดการกับปัญหาการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล^๔

๒. ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๒.๑ วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๕

๒.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรีต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔

๒.๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลพร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการคือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

^๔ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โปรดดูภาคผนวก หน้า (๑๗)

^๕ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library.parliament.go.th/index.php/th/house-representatives-documents> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๕ ในหน้าที่ ๒๔

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึง ไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓/๕ (๑))

(๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับ หลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๐/๑)

(๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็น ภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้ กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหา การละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้เป็นสื่อกลางเพื่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือเพื่อให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่นหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับแนวทางสากล (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๔) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อนำไปกำหนดในมาตราที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน (ร่างมาตรา ๕ ยกเลิกบทนิยามดังกล่าวในมาตรา ๔)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน “งานภาพถ่าย” โดยตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากประเภทของงานต่าง ๆ ในมาตรา ๒๑ ที่บัญญัติให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก เพื่อให้อายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน “งานภาพถ่าย” เป็นไปตามหลักการทั่วไปในมาตรา ๑๙^{๑๐} ที่บัญญัติให้ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เพื่อการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ และนำหลักการระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) อันเป็นกระบวนการความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการ และผู้ใช้บริการ มาเพิ่มเป็นส่วนที่ ๗

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ในหน้าที่ ๓

ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ เพื่อให้การระงับการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ร่างมาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ และร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ ถึงมาตรา ๔๓/๕) ทั้งนี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๖.๑) กำหนดให้ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๑)

(๖.๒) กำหนดให้ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดต้องให้บริการในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้

๑) เป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านหรือเลือกผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

๒) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ไม่แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ และมีระบบที่ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

๓) รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่า มีข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

๔) สืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่า เป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๒)

(๖.๓) ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามข้อ (๖.๒) ลักษณะ ๓) หรือ ๔) เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ และเมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้ง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงโดยไม่ชักช้า และให้ผู้ให้บริการแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสโต้แย้ง รวมทั้งกำหนดให้ผู้ให้บริการที่ดำเนินการดังกล่าวโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๓)

ในกรณีที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้งจากผู้ให้บริการที่ถูกกล่าวหา ผู้ให้บริการต้องส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าผู้ให้บริการจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาแล้ว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๔)

(๖.๔) กำหนดให้ผู้ที่แจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการดำเนินการดังกล่าวในข้อ (๖.๓) ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๕)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๓ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๘) กำหนดให้เฉพาะการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ถือเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)

(๙) กำหนดให้การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))

(๑๐) กำหนดให้ถือว่าผู้ให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เป็นผู้กระทำการละเมิดมาตรการ

ทางเทคโนโลยี (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๖) และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับกรณีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘) รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำละเมิดตามมาตรา ๕๓/๖ ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)

(๑๑) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

(๑๒) กำหนดบทเฉพาะกาลให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองสิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๓) กำหนดบทเฉพาะกาลให้บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ที่ได้ดำเนินการไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสรุปสาระสำคัญได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือนไปยังผู้ให้บริการ เพื่อให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการได้โดยตรง โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่ง อย่างไรก็ตาม มีประเด็นปัญหาว่า การพิจารณาหลักฐานอันควรเชื่อว่ามี การละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้น บุคคลใดจะเป็นผู้พิจารณา และมีหลักเกณฑ์ รวมทั้งวิธีการพิจารณาอย่างไร หากผู้ให้บริการพิจารณาและใช้ดุลพินิจนำข้อมูลที่มีการกล่าวอ้างว่า

ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบโดยผิดพลาด หรือกรณีเกิดจากความผิดของเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น เจ้าของลิขสิทธิ์สำคัญผิดว่ามีภาระละเมิดลิขสิทธิ์จึงแจ้งให้นำข้อมูลออกจากระบบ ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความเสียหาย ผู้ให้บริการจะมีความผิดและต้องได้รับโทษหรือไม่ อย่างไร

(๒) การกำหนดข้อยกเว้นการกระทำที่ถือเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๖ ในกรณีเพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน ตามร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๗ (๒) และมาตรา ๕๓/๘ (๔) เป็นการให้อำนาจรัฐมากเกินไปหรือไม่ ดังนั้น จึงเสนอให้กำหนดหลักเกณฑ์ และกระบวนการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจดังกล่าว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนด้วย

(๓) การนำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้เป็นกลไกความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์กับผู้ให้บริการ (Internet Service Provider : ISP) จะสร้างบรรยากาศอันดีบนอินเทอร์เน็ต สร้างความปรองดอง ทำให้สามารถระงับความเสียหายจากการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ลดกระบวนการและระยะเวลาในการดำเนินคดีทางศาล แต่อาจมีการกลั่นแกล้งทำให้เกิดความเสียหาย จึงเสนอให้ปรับปรุงบทกำหนดโทษ ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ให้การแจ้งเท็จไม่สามารถยอมความได้ อย่างไรก็ดี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าความผิดเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ควรเป็นความผิดที่ยอมความได้ เนื่องจากอาจเกิดจากความไม่รู้หรือไม่มีเจตนากระทำความผิด

(๔) การแก้ไขปัญหามิฉฉาซีพอ้างกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

(๔.๑) ปัจจุบันมีกลุ่มมิฉฉาซีพอ้างกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์เพื่อรีดไถประชาชน ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จึงเสนอให้มีการแยกระดับโทษระหว่างผู้ผลิต ผู้ค้ารายใหญ่ ผู้ค้ารายย่อย และผู้ได้มีเจตนาละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อคุ้มครองประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรม

(๔.๒) เพื่อให้กฎหมายสามารถคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการรายย่อย ควรมีมาตรการปราบปรามการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่ฉ้อฉล โดยยกเลิกการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการจับกุมก่อนแล้วจึงพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง

(๕) กฎหมายคุ้มครองคุ้มครองสิทธิของผู้สร้างสรรค์ผลงาน เช่น เมื่อผู้ประพันธ์เพลงขายลิขสิทธิ์เพลงที่ตนประพันธ์จะไม่สามารถนำเพลงดังกล่าวมาร้องได้ กระทบทวิธีชีวิตและความสุขของคนชนบท จึงสมควรแก้ไขกฎหมายให้มีกลไกพิทักษ์ผลงานของศิลปินผู้สร้างสรรค์ โดยให้ศิลปินได้รับผลตอบแทนจากงานสร้างสรรค์นั้นตลอดชีวิต ผู้ซื้อลิขสิทธิ์ต้องเคารพและแบ่งปันค่าตอบแทนให้ผู้สร้างสรรค์ อันเป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำและคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ผลงานอย่างแท้จริง

(๖) การแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการคุ้มครองและเอื้อประโยชน์แก่นายทุนเท่านั้นหรือไม่ ควรอธิบายว่าประชาชนได้รับประโยชน์อย่างไร

(๗) ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย

(๗.๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายลิขสิทธิ์

(๗.๒) สำนักงานพาณิชย์จังหวัดขาดแคลนบุคลากร

(๗.๓) กฎหมายควรมีความชัดเจนเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้

(๘) เสนอให้กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ประสานความร่วมมือไปยังกระทรวงการคลัง เพื่อนำข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษี มาใช้ประโยชน์ด้านทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

(๙) การแก้ไขกฎหมายควรตรวจสอบให้รอบคอบและแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมรวมทั้งทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก เช่น การดำเนินธุรกิจออนไลน์ แอนิเมชัน (Animation) แอปพลิเคชัน (Application) โดยศึกษาจากกฎหมายต่างประเทศหรือกฎหมายสหภาพยุโรป เช่น กำหนดให้ผู้ให้บริการที่แบ่งปันเนื้อหาออนไลน์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน กำหนดให้มีตัวแทนผู้ให้บริการซึ่งผู้ใช้บริการสามารถติดต่อได้ชัดเจนและมีความรับผิดชอบทางกฎหมาย กำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์ต้องกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ของการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในหนังสือมอบอำนาจให้ดำเนินคดีกับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์อย่างชัดเจน

๒.๑.๔ การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา (นางสาวจิตติมา ศรีธำพร) ได้ตอบชี้แจง และรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ได้ตอบชี้แจงเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา (นางสาวจิตติมา ศรีภาพร) ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑.๑) ที่ผ่านมามีกรณีเด็กอายุ ๑๕ ปี ได้รับการว่าจ้างให้ทำกระทงลายการ์ตูนที่มีลิขสิทธิ์ แต่ทราบภายหลังว่าเป็นการล่อจับโดยผู้ที่อ้างว่าเป็นตัวแทนดำเนินคดีลิขสิทธิ์และเรียกค่าเสียหายเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น ถือเป็นกรณีที่ผู้ว่าจ้างใช้หรือจงใจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ จึงเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น และยังปรากฏว่าผู้ล่อซื้อได้รับโทษจำคุก ๒ ปี ๖ เดือนด้วย อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมากรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ตระหนักและให้ความสำคัญโดยมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ในเรื่องลิขสิทธิ์แก่ประชาชน และเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ได้ออกประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การแจ้งข้อมูลตัวแทนดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์^{๑๑} ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ผ่านการอบรมและผ่านการประเมินความรู้ หรือผ่านการทดสอบความรู้ด้านทรัพย์สินทางปัญญาและกระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจัดขึ้น ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ทั้งนี้ โดยมีบัตรตัวแทน^{๑๒} เพื่อให้ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบข้อมูลการมอบอำนาจ

^{๑๑} ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การแจ้งข้อมูลตัวแทนดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๔ ตัวแทนตามประกาศนี้ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๐) ต้องผ่านการอบรมและผ่านการประเมินความรู้ หรือผ่านการทดสอบความรู้ด้านทรัพย์สินทางปัญญาและกระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจัดขึ้น

ฯลฯ

ฯลฯ”

^{๑๒} ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การแจ้งข้อมูลตัวแทนดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์ ขอบเขตและระยะเวลาที่ได้รับมอบอำนาจ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ โดยการสแกนคิวอาร์โค้ด (QR Code) หรือตรวจสอบผ่านทางเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนเป็นการยกระดับมาตรฐานตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ ในการดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์ และเป็นฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน และเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายในการสืบค้นและตรวจสอบเอกสารการมอบอำนาจในการดำเนินคดี นอกจากนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญายังได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องแนวปฏิบัติในการดำเนินคดีเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ ให้ตรวจสอบบัตรตัวแทนก่อนการดำเนินการจับกุมตามกฎหมายลิขสิทธิ์ เพื่อเป็นการลดภาระงานของตำรวจในการตรวจสอบสิทธิและสร้างความมั่นใจต่อประชาชนในการดำเนินคดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ด้วย

(๑.๒) การเสนอขอขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย เพื่อการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ซึ่งกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ความคุ้มครองภาพถ่ายตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา ๕๐ ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มีผลทำให้การพิจารณาอายุการคุ้มครองงานภาพถ่ายเป็นไปตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์^{๑๓} กล่าวคือ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจะมีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลา ๕๐ ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย สำหรับงานประเภทอื่น ๆ เช่น ดนตรีกรรมหรืองานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้อง ผู้สร้างสรรค์ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันต่อไป

(๒) รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์) ได้ตอบข้อชี้แจงเพิ่มเติมสรุปสาระสำคัญได้ว่า การเสนอแก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองงานภาพถ่าย ผู้สร้างสรรค์ผลงานทุกคนได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน มิได้มุ่งคุ้มครองนายทุนเท่านั้น เมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) ถือเป็นการยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล

“ข้อ ๑๖ บัตรตัวแทนให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศนี้ และให้มีอายุไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือมอบอำนาจ แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกบัตรตัวแทน”

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ในหน้าที่ ๓

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และเจ้าของลิขสิทธิ์ไทยจะได้รับความคุ้มครองรวมถึงบังคับใช้สิทธิได้อย่างเต็มที่ในระหว่างประเทศภาคีสันติสัญญา เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ และได้รับความคุ้มครองไปถึงมาตรการในการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ที่บ่งบอกถึงการเป็นเจ้าของข้อมูล การบริหารสิทธิหรือข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ เช่น รหัส ลายน้ำ เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (International Standard Book Number : ISBN) จึงเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทุกคน

๒.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๘ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี ดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญ มีกำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับแล้ว)

๑. ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
<http://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=679>

๒. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/572106>

๓. เอกสารเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/572107>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9748&mid=4269

๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9750&mid=4269

๒.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา^{๑๔}

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา โดยประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร (นายเกียรติ สิทธิอมร) ได้เสนอรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

จากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เรียงลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างโดยมีการพิจารณาและอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ตามลำดับ ดังนี้

๒.๒.๑ ร่างมาตรา ๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางเพื่อเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือเพื่อให้อุปกรณ์สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม”

^{๑๔} สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library.parliament.go.th/index.php/th/house-representatives-documents> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๖ ถึง ๘ ในหน้าที่ ๓๖

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ถ้อยคำที่ปรากฏในบทนิยามดังกล่าว เช่น “ข้อมูลคอมพิวเตอร์” และ “ระบบคอมพิวเตอร์” มีที่มาและเหตุผลอย่างไร มีความหมายเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ และในทางปฏิบัติประชาชนจะมีความสับสนกับความหมายของถ้อยคำต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อหรือไม่

(๒) การกำหนดบทนิยามของคำว่า “ผู้ให้บริการ” มีลักษณะรวมศูนย์ (Centralized) อาจไม่ครอบคลุมเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่จะมีในอนาคต เช่น บล็อกเชน (Blockchain) หรือเทคโนโลยีแบบกระจายศูนย์ (Decentralized) ที่ผู้ให้บริการไม่ได้มีลักษณะเป็นผู้ใดผู้หนึ่งเพียงคนเดียว แต่ประกอบด้วยบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นผู้ให้บริการ หรือธุรกิจแพลตฟอร์มรูปแบบใหม่ เช่น Steemit หรือ Minds ที่เป็นเพียงผู้เขียนหรือพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงบนแพลตฟอร์มให้คนทั่วไปมาเป็น Host Server ร่วมกัน ผู้ให้บริการที่แท้จริงจึงเป็น “คนชุดเหมือง” ดังนั้นจึงมีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครอบคลุมถึงผู้ให้บริการในลักษณะดังกล่าวหรือไม่อย่างไร

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการศึกษาถ้อยคำเพื่อกำหนดบทนิยามจากกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ และศึกษาจากคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเมื่อพิจารณาถ้อยคำโดยแปลจากภาษาอังกฤษแล้วจะเห็นได้ว่าคำ ๔ คำดังต่อไปนี้มีความหมายแตกต่างกัน กล่าวคือ “โปรแกรม” คือ “Software”, “เครือข่ายคอมพิวเตอร์” คือ “Network”, “ข้อมูลคอมพิวเตอร์” คือ “Data” และ “ระบบคอมพิวเตอร์” คือ “System” ดังนั้น ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีจึงอาจมีความยุ่งยากซับซ้อน และการนำไปใช้ในทางปฏิบัติอาจจะต้องดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ

(๒) การพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต้องดำเนินการภายใต้หลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ จึงไม่อาจเพิ่มเติมบทนิยามของคำอื่น ๆ เกินกว่าที่กำหนดไว้ในหลักการดังกล่าวได้

(๓) สำหรับกรณีของบล็อกเชน (Blockchain) หรือเทคโนโลยีแบบกระจายศูนย์ (Decentralized) หรือธุรกิจแพลตฟอร์มรูปแบบใหม่ เช่น Steemit หรือ Minds โดยหลักการแล้วเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องได้รับการคุ้มครองตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยต้องพิจารณาเป็นกรณีไป ส่วนประเด็นเรื่อง “คนชุดเหมือง” ควรที่จะมีการศึกษาต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๒.๒.๒ ร่างมาตรา ๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ
มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๒/๑ มาตรา ๔๓/๒/๒ มาตรา ๔๓/๒/๓ มาตรา ๔๓/๓
มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ส่วนที่ ๗

ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์
อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการ
แก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น
และให้บริการในลักษณะตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๒/๑ มาตรา ๔๓/๒/๒
หรือมาตรา ๔๓/๒/๓ แล้วแต่กรณี

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การสงวนลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์หนึ่ง ให้เป็นไปตลอดชีวิตของ
และเงื่อนไข สิทธิสงวนลิขสิทธิ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓/๒ ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อ
ถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
ต้องให้บริการในลักษณะหนึ่งลักษณะใดภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้เป็นสื่อกลางผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้น
โดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านหรือสื่อกลางผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และไม่ได้เปลี่ยนแปลง
เนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๒) เห็นส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นตรงตัวตรง โดยไม่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของ
ของผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้เลือกข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น
ไม่แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการ และมีระบบ
ที่ช่วยให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นอิสระกันอยู่เสมอ

(๓) รับผิดไม่ได้กำหนดผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควร
ว่ามีข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์นั้นระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำ
ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์
หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักชวนเมื่อได้รู้หรือได้รับคำสั่งถึงครุ
ลิขสิทธิ์นั้น เว้นแต่เป็นการตอบสนองโดยระบบอัตโนมัติ

(๔) สืบค้นแหล่งที่ตั้งของส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าจะเห็นได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือสุดเชื่อมต่อบนของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจกระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือสุดเชื่อมต่อบนของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับคำสั่งถึงพละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

(๕) ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำซ้ำขึ้นในระหว่างกระบวนการพักข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้โดยทั่วไป และไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์เช่นว่านั้นไว้นานเกินกว่าที่จำเป็น

มาตรา ๔๓/๒/๑ ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

(๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๓) ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๔) ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มผู้ให้บริการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ

(๕) ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เว็บไซต์ต้นทางกำหนด และ

(๖) นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้ว่าเว็บไซต์ต้นทางได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวแล้วหรือทราบว่าการกระทำดังกล่าวทำให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการเช่นว่านั้น

มาตรา ๔๓/๒/๒ ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

มาตรา ๔๓/๒/๓ ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดชอบตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

มาตรา ๔๓/๓ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๒ (๓) /๒ หรือ (๔) มาตรา ๔๓/๒/๓ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ และเมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้ง ให้ผู้ให้บริการให้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้า

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของลิขสิทธิ์คำนึงถึงบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ การแจ้งต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ได้

(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น โดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๒/๓ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถระบุแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อนั้น

(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง

(๕) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

เมื่อผู้ให้บริการได้ดำเนินการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งแจ้งไปยังผู้ให้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง และให้ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจนสุดควรสมควรดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ตราแห่งประมวลกฎหมายและวรรคสอง ให้เขียนไปตมหนังสือพิมพ์ วิชิตสาร และเรชั่นไซท์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่มีการแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามวรรคสอง แต่มีสาระสำคัญตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้ผู้ให้บริการติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ครบถ้วน ทั้งนี้ จะถือว่าผู้ให้บริการรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ได้หากการแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน

ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวรรคสาม

มาตรา ๔๓/๔ ผู้ให้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๓ วรรคสองสาม มีสิทธิโต้แย้งโดยทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้ให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อผู้ให้บริการได้

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก่อนที่จะถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง เว้นแต่เป็นการโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๒/๓ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง

(๓) คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาดหรือผิดพลาด และ

(๔) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการ

เมื่อผู้ให้บริการซึ่งได้รับคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ต้องให้ผู้ให้บริการส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งพร้อมหลักฐานจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๕ (๖) ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้งอันเป็นเท็จนั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของโลกเสมือนจริง (Metaverse) ที่เป็นโอกาสสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อลดปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย จะมีวิธีการใดหรือไม่ที่จะทำให้การบัญญัติกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ในประเด็นการยกเว้นความรับผิดชอบการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการและประเด็นอื่น ๆ ที่จะมีขึ้นในอนาคตเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องโดยไม่ต้องผ่านรัฐสภา

(๒) เมื่อผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ตามร่างมาตรา ๔๓/๒/๑ (๖) แล้ว ข้อมูลที่นำออกไปดังกล่าวนั้น อาจจำเป็นต้องใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการจัดการในเรื่องดังกล่าว

(๓) ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๔๓/๒/๑ (๖) กำหนดให้ผู้ให้บริการดำเนินการ “โดยไม่ชักช้า” ซึ่งอาจเป็นการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการที่ไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติสำหรับบางกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ “ทันที”

(๔) บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีถ้อยคำยุ่งยาก ซับซ้อน มีรายละเอียดมาก และมีหลายประเด็นที่ทำความเข้าใจยาก เช่น ร่างมาตรา ๔๓/๒ คำว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่าน ข้อมูลคอมพิวเตอร์หมายความว่าอย่างไร และการส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวดำเนินการอย่างไร หรือร่างมาตรา ๔๓/๒ (๑) ไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ จะมีวิธีการพิสูจน์ตรวจสอบอย่างไร

นอกจากนี้ การกำหนดบทยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการโดยแบ่งออกเป็น ๔ กรณี ที่มีการกำหนดเงื่อนไขไว้แตกต่างกัน ได้แก่ ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ (ร่างมาตรา ๔๓/๒) ผู้ให้บริการ เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๔๓/๒/๑) ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ (ร่างมาตรา ๔๓/๒/๒) และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ (ร่างมาตรา ๔๓/๒/๓) อาจสร้างความสับสนให้แก่ประชาชน และอาจเป็นปัญหาการใช้และการตีความกฎหมายในทางปฏิบัติต่อไป

(๕) การกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามี การละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ (ร่างมาตรา ๔๓/๓) นั้น มีลักษณะที่ไม่เป็นการอำนวยความสะดวกและสร้างภาระให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควรหรือไม่ โดยเฉพาะเจ้าของลิขสิทธิ์รายย่อยที่มีข้อจำกัดเรื่ององค์ความรู้ อำนาจต่อรอง เวลาและทุนทรัพย์ จึงขัดต่อหลักสำคัญของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ที่มุ่งคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์หรือไม่

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การกำหนดบทยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการโดยแบ่งออกเป็น ๔ กรณี สอดคล้องกับร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ ที่กำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และเพื่อให้ครอบคลุมเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นรวมทั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน

(๒) การพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต้องดำเนินการภายใต้หลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการในวาระที่หนึ่ง โดยไม่อาจแก้ไขเพิ่มเติมเกินกว่าหลักการดังกล่าวได้

(๓) หลักสำคัญของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ คือ การสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ตามสมควรกับการที่บุคคลทั่วไปสามารถนำงานอันมีลิขสิทธิ์ไปใช้ได้บางกรณี ซึ่งต้องมีการระบุให้ชัดเจน ตามที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น ร่างมาตรา ๔๓/๓ วรรคสอง จึงกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์ค้ำประกันถึงบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ดังกล่าวด้วย

(๔) การยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องประกอบด้วยเงื่อนไขและเจตนา หากมีการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์เชิงพาณิชย์ หรือมีการกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดทางอาญา จะต้องมีการพิสูจน์ความรับผิดทางอาญาตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๕) การใช้คำว่า “ไม่ชักช้า” ในร่างมาตรา ๔๓/๒/๑ (๖) เพื่อให้สามารถพิจารณาตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี

(๖) กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ควรส่งเสริมให้เจ้าของลิขสิทธิ์รายย่อยรวมกลุ่มเป็นสมาคมเพื่อให้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ อันจะมีผลเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าของลิขสิทธิ์รายย่อยสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ และมีอำนาจต่อรองกับผู้ให้บริการผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ และผู้ประกอบการรายใหญ่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

(๗) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อาจครอบคลุมเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตได้ทั้งหมด เนื่องจากเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

(๘) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว มีบทบัญญัติที่มีรายละเอียด โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กระทรวงพาณิชย์เคยเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการการวิสามัญฯ เห็นว่า ควรกำหนดรายละเอียดที่สำคัญต่าง ๆ ไว้ในกฎหมายลำดับชั้นพระราชบัญญัติให้มีความชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเพื่อความโปร่งใสในระบบโครงสร้างทางกฎหมายของประเทศไทย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

๒.๒.๓ ร่างมาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ ของหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผลิตภัณฑ์ หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

มาตรา ๕๓/๗ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

มาตรา ๕๓/๘ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายและได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) คำว่า “บริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล” ตามร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๖ หมายความว่าอย่างไร

(๒) การกำหนดให้ “เจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควร” ตามร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๗ (๒) มีความหมายว่าอย่างไร

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ปัจจุบันมีผู้ให้บริการทางระบบคอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมากและผู้ให้บริการแต่ละรายจะมีระบบป้องกันของตนเอง เช่น รหัสผ่านที่ผู้ใช้บริการได้รับเพื่อใช้กล่องรับสัญญาณ หรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ดังนั้น ความในร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๖ ที่ว่า “บริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล” จึงหมายถึงบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้รหัสผ่านดังกล่าวใช้ไม่ได้ผล และถือว่าผู้ให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้น เป็นผู้กระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๒) การกำหนดให้เจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควร ตามร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๓/๗ (๒) เนื่องจากที่ผ่านมากรณีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ละเมิดกฎหมายเสียเอง โดยการล่อจับล่อซื้อเพื่อเรียกรับเงินจากผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแนวทางหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งไม่ควรนำเรื่องการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้กับคดีละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากเจ้าพนักงานไม่อยู่ในสถานะที่จะพิสูจน์ทราบได้ว่าผลงานต้องสงสัยมีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ อย่างไร ยกเว้นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

จากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๖. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

<http://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=770>

๗. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10060&mid=4345

๘. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10063&mid=4345

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๘๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๔. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ ได้มีข้อสังเกตในรายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

“๑. คณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ ได้แก้ไขมาตรา ๔๓/๒ และเพิ่มเติมมาตรา ๔๓/๒/๑ มาตรา ๔๓/๒/๒ และมาตรา ๔๓/๒/๓ ในส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยเพิ่มรายละเอียดของเงื่อนไขที่จะทำให้ผู้ให้บริการประเภทเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการประเภทเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการประเภทรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการประเภทสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง คณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ เห็นว่า การแก้ไขดังกล่าวเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับหลักการเดิม เนื่องจากเกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการในส่วนที่ ๗ และรายละเอียดของเงื่อนไขที่เพิ่มเติมขึ้นนี้เคยปรากฏในร่างฯ ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. คณะกรรมการวิชาการวิสามัญฯ เห็นว่า เหตุผลตามบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ยังมีขอบเขตแคบเกินไป ไม่ครอบคลุมเรื่องการกำกับดูแลงานอันมีลิขสิทธิ์ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลตามบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้การคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์มีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคและสภาพสังคมในปัจจุบัน ดังนั้น เหตุผลตามบันทึกประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ จึงไม่ได้จำกัดแต่เพียงเพื่อที่จะเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) เท่านั้น

๓. กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลลิขสิทธิ์ให้ประชาชนเข้าใจและสามารถเข้าถึงข้อมูลสิทธิ์เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น และเพื่อให้ภาครัฐและภาคเอกชนสามารถวางแผนในการนำงานอันมีลิขสิทธิ์ที่จะหมดอายุความคุ้มครองมาใช้ประโยชน์หรือสร้างสรรค์เป็นผลงานชิ้นใหม่เพื่อให้ตรงกับความต้องการอุปโภคบริโภคที่หลากหลายของประชาชน

นอกจากนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ควรสนับสนุนให้เกิดการนำทรัพย์สินทางปัญญาอื่นที่จะหมดอายุการคุ้มครองมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับประเทศไทยด้วย เช่น ควรประชาสัมพันธ์เผยแพร่ระบบแจ้งเตือนสิทธิบัตรการประดิษฐ์ที่หมดอายุและใกล้หมดอายุความคุ้มครองในอีก ๕ ปีข้างหน้า (Patent Expiration Date Early Warning) เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้นักวิจัย นักประดิษฐ์ รวมไปถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปสามารถสืบค้นข้อมูล เพื่อนำรายละเอียดสิทธิบัตรจากฐานข้อมูลไปพัฒนาต่อยอด และสร้างนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

๔. ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงสิทธิของประชาชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ควรมีแนวทางหรือแนวปฏิบัติที่เคร่งครัดเกี่ยวกับการตรวจสอบตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีและการตรวจสอบพยานหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ให้ชัดเจน เพื่อแก้ไขปัญหาการบังคับสิทธิโดยมิชอบหรือไม่สุจริตของเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น การข่มขู่เรียกเก็บเงินเพื่อแลกกับการไม่ถูกจับกุมดำเนินคดี อีกทั้งไม่ควรนำเรื่องการจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาบังคับใช้กับคดีละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากเจ้าพนักงานไม่อยู่ในสถานะที่จะพิสูจน์ทราบได้ว่าผลงานต้องสงสัยมีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ อย่างไร ยกเว้นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งเจ้าพนักงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาก่อนดำเนินการจับกุมตามมาตรา ๗๘ ดังกล่าวข้างต้น

๕. ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๕๓/๗ (๒) และมาตรา ๕๓/๘ (๔) เป็นข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีสำหรับผู้กระทำการตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน และกำหนดให้เจ้าพนักงานที่จะดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวจำเป็นต้องแสดงหลักฐานตามสมควรด้วย

ดังนั้น ในการแสดงหลักฐานตามสมควร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแนวทางหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสม ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและเพื่อป้องกันการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องคำนึงถึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคลและข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญด้วย

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการตัดอัตราโทษขั้นต่ำในกรณีความผิดฐานละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๗๐/๑ ออก เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดอัตราโทษให้สอดคล้องกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำ ความผิดได้ แต่ไม่ได้มีการแก้ไขอัตราโทษขั้นต่ำในมาตราอื่น ๆ ได้แก่ มาตรา ๖๙ มาตรา ๖๙/๑ และมาตรา ๗๐ เนื่องจากจะทำให้เกินกว่าหลักการที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบในวาระที่หนึ่ง ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์ควรพิจารณาแก้ไขอัตราโทษขั้นต่ำในบทกำหนดโทษเรื่องอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้กฎหมายมีความสอดคล้องกันทั้งฉบับ

๗. การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ ในครั้งนี้มีสาระสำคัญประการหนึ่งคือ การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) อย่างไรก็ตาม เห็นว่าควรมีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันด้วยเช่นกัน ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาควรศึกษาวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มีความเป็นธรรม และควรจัดทำร่างสัญญามาตรฐานเพื่อเป็นแนวทางในการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ซึ่งจะทำให้นักแสดงได้รับความเป็นธรรมและไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นองค์กรที่เข้มแข็ง เพื่อให้การบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของนักแสดงมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักแสดงไทยได้รับความคุ้มครองสิทธิที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

๘. ควรส่งเสริมสนับสนุนการรวมตัวของผู้ประกอบการรายย่อยเป็นสมาคมเพื่อความเป็นธรรม เนื่องจากพบว่าคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการรายย่อยกับผู้ประกอบการรายใหญ่หลายคดีที่ผ่านมานั้นผู้ประกอบการรายย่อยอาจไม่ได้มีเจตนาในการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ด้วยไม่มีอำนาจต่อรอง ไม่มีทรัพยากรและความรู้ที่เพียงพอในการต่อสู้คดี จึงทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยหลายรายถูกดำเนินคดีและได้รับความเดือดร้อนจำนวนมาก

๙. กรมทรัพย์สินทางปัญญา ควรประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ที่เป็นธรรม (Fair Use) ให้ชัดเจน เพื่อให้เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ที่มีสิทธิใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการ ผู้ใช้บริการ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้สามารถใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ไปได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

๑๐. เหตุผลที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นำกระบวนการ Notice and Takedown มาใช้ เนื่องจากเป็นกระบวนการสากลที่ใช้ในหลายประเทศ รวมทั้งไม่สร้างภาระกับผู้ให้บริการเกินสมควรเหมือนกระบวนการ Notice and Staydown ที่กำหนดให้ผู้ให้บริการต้องนำเทคโนโลยีคัดกรองงานละเมิดลิขสิทธิ์ (Filtering Technology) มาใช้ ทำให้ผู้ให้บริการขนาดเล็กมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการมากขึ้นในมิติของการแข่งขัน ผู้ให้บริการรายใหม่จะเข้าสู่ตลาดได้ยากขึ้น และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังได้คำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์และสิทธิของผู้ใช้บริการ จึงได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิของผู้ใช้บริการในการโต้แย้ง (Counternotice) ไว้ด้วยแล้ว”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๗๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี

๕. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้นำระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ เป็นระบบที่สร้างความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์กับผู้ให้บริการ เพื่อให้สามารถหยุดยั้งความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตหรือทางระบบคอมพิวเตอร์ได้อย่างรวดเร็ว กล่าวคือ เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถปกป้องผลงานของตนเองโดยการแจ้งไปยังผู้ให้บริการ เพื่อให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลที่ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ออกไปใช้โดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว โดยไม่ต้องดำเนินคดีทางศาลก่อน และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังสร้างความมั่นใจแก่ผู้ให้บริการว่าจะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์หากดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ ผู้ให้บริการที่ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ และให้บริการตามเงื่อนไขของกฎหมายตามประเภทการให้บริการจะได้รับยกเว้นความรับผิด อีกทั้ง เมื่อผู้ให้บริการรู้หรือควรรู้หรือได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ตนให้บริการออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลหรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อได้ และหากผู้ให้บริการดำเนินการโดยสุจริตก็ไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

บทบัญญัติยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเป็นการยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง และเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty : WCT) อันจะทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ในประเทศที่เป็นภาคีสถิติสัญญา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในปัจจุบันที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลกและเป็นแหล่งรวมงานลิขสิทธิ์อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน ทั้งนี้ มีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดประเภทผู้ให้บริการ และแยกเงื่อนไขการยกเว้นความรับผิดตามรูปแบบผู้บริการตามร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ แล้วแต่กรณีไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ให้บริการสามารถเข้าใจและทราบถึงขอบเขตหน้าที่ของตนเองในการดำเนินการที่จะได้รับการยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายแต่อย่างไรก็ดี การกำหนดเช่นนี้อาจส่งผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ครอบคลุมและไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เช่น บล็อกเชน (Blockchain) หรือเทคโนโลยีแบบกระจายศูนย์ (Decentralized) หรือธุรกิจแพลตฟอร์มรูปแบบใหม่ที่มีเพียงผู้เขียนหรือพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงบนแพลตฟอร์มให้คนทั่วไปมาเป็น Host Server ร่วมกัน

(๒) การกำหนดให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้บริการ เมื่อรู้หรือควรรู้หรือได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นกรณีที่ผู้ให้บริการใช้ดุลพินิจโดยลำพังในการตัดสินใจ ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกธุรกิจดิจิทัลแม้เพียงวินาทีเดียวผู้ใช้บริการอาจได้รับความเสียหายหรือสูญเสียรายได้จำนวนมาก และอาจกระทบต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ดังนั้น การนำระบบการแจ้งเตือนและนำออกมาใช้ในเรื่องดังกล่าว จึงควรคำนึงถึงความสมดุลระหว่างสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์และสิทธิส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการด้วย นอกจากนี้ยังควรมีการกำหนดแนวทางหรือมาตรฐานการใช้ดุลพินิจของผู้ให้บริการ รวมถึงมาตรการเยียวยาความเสียหายของผู้ใช้บริการที่ได้รับผลกระทบในเรื่องดังกล่าวด้วย

(๓) การบังคับใช้กฎหมายต้องไม่สร้างภาระต่อผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายเกินสมควร

(๓.๑) การแจ้งการละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ตามร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๓/๖ ซึ่งกำหนดวิธีการและรายละเอียดไว้เป็นจำนวนมาก ในทางปฏิบัติเจ้าของลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้ค้ำประกันถึงบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ จึงอาจทำให้ประชาชนไม่กล้าดำเนินการเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดความผิด หรือหากเจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินการแจ้งไปโดยไม่มีความรู้ทางกฎหมายว่างานที่แจ้งไปนั้นได้รับการยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ อาจจะต้องชดใช้ค่าเสียหายหรือไม่ อย่างไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงสมควรที่จะต้องดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจและจัดให้มีบริการด้านกฎหมายเพื่อให้ประชาชนสามารถปรึกษาก่อนการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

(๓.๒) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหน้าที่ให้ผู้ให้บริการดำเนินการต่าง ๆ ไว้หลายประการ เช่น การรับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ การนำข้อมูลออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลอันละเมิดลิขสิทธิ์ การแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาเพื่อให้โอกาสโต้แย้ง ดังนั้น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงสมควรที่จะต้องดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจ และจัดให้มีบริการด้านการดำเนินการในทางปฏิบัติเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ให้บริการในเรื่องดังกล่าว อันจะส่งผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึง ผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลข หรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเช่นนี้ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับ งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	<p>และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p style="text-align: center;">“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่ก็ตาม”</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก</p> <p>มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า</p> <p>(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดแจ้งซึ่งข้อมูลหลักฐาน และคำขอบังคับ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ</p>	<p>“มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๓) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๔) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำหรือพฤติกรรม ตลอดทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๕) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๖) คำขอบังคับให้ผู้ให้บริการนำงานที่ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด</p> <p>เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการได้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำ</p>	

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ออกจากระบบคอมพิวเตอร์</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการ ละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้น ได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบ เกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่ง และหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นผลแล้ว</p> <p style="text-align: center;">ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น จากการดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้น ความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ และมาตรา ๔๓/๘ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>“ส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ</p> <hr/> <p>มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจน และได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และให้บริการในลักษณะตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ หรือมาตรา ๔๓/๕ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๔๓/๒ ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์</p> <p>(๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้เลือกข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๓) ไม่ได้กำหนดผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ เว้นแต่เป็นการตอบสนองโดยระบบอัตโนมัติ</p> <p>(๔) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น และ</p> <p>(๕) ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำซ้ำขึ้นในระหว่างกระบวนการพักข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้โดยทั่วไป และไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์เช่นว่านั้นไว้นานเกินกว่าที่จำเป็น</p> <p>มาตรา ๔๓/๓ ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ</p> <p>(๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น</p> <p>(๓) ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๔) ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มผู้ให้บริการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ</p> <p>(๕) ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เว็บไซต์ต้นทางกำหนด และ</p> <p>(๖) นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้ว่าเว็บไซต์ต้นทางได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวแล้วหรือทราบว่าศาลมีคำสั่งให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการเช่นนั้น</p> <p>มาตรา ๔๓/๔ ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำ</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p> <p>(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ</p> <p>(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้งในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย</p> <p>มาตรา ๔๓/๕ ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดชอบตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระบบการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p> <p>(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ</p> <p>(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้งในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย</p> <p>มาตรา ๔๓/๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามี การละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ตามมาตรา ๔๓/๔ หรือมาตรา ๔๓/๕ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการให้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระบบการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของลิขสิทธิ์คำนึงถึงบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ซ้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ การแจ้งต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ได้</p> <p>(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น โดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถระบุแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นั้น</p> <p>(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๕) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์</p> <p>เมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง</p> <p>ในกรณีที่การแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามวรรคสอง แต่มีสาระสำคัญตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้ผู้ให้บริการติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ครบถ้วน ทั้งนี้ จะถือว่าผู้ให้บริการรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ได้หากการแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน</p> <p>ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวรรคสาม</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๔๓/๗ ผู้ให้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๖ วรรคสาม มีสิทธิโต้แย้งโดยทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังผู้ให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลข โทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้ สามารถติดต่อผู้ให้บริการได้</p> <p>(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง และแหล่งที่ตั้ง ของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก่อนที่จะถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง เว้นแต่เป็นการโต้แย้ง ไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง</p> <p>(๓) คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาด หรือผิดหลง และ</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๔) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการ เมื่อผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดครบถ้วน ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้บริการส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ ของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ให้บริการ นำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติ การระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้ง พร้อมหลักฐานจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๘ ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้ หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการ นำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ นั้นออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และ มาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม</p>	<p>หรือระงับหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิง หรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดชอบ ต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้งอันเป็นเท็จนั้น”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ และมาตรา ๔๓/๘ ของส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้น กระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผลิตภัณฑ์ หมายความว่ารวมถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย</p> <p>มาตรา ๕๓/๗ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่น นำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรม คอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น</p> <p>(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความ มั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้อง แสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว</p>

<p>พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๕๓/๘ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น</p> <p>(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายและได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว</p> <p>(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p style="text-align: center;">ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p style="text-align: center;">“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่”</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามมาตรา ๕๓/๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ เพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับ ตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ เพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๕ มิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ งานภาพถ่ายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่าย ที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๖ บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p style="padding-left: 40px;">ชวน หลีกภัย</p> <p style="padding-left: 40px;">นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน^๒ โดยสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยสามารถศึกษารายละเอียดได้ที่เว็บไซต์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา^๓

- จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

(๑) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๖๐ คน จากหลายภาคส่วน กล่าวคือ กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย (TECA) และบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) กลุ่มผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เช่น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และกลุ่มหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (ETDA)

(๒) การประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และนักวิชาการ โดยมีอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธานกรรมการ เพื่อดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) โดยได้มีการจัดประชุม จำนวน ๘ ครั้ง ดังนี้

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๗ ๓๑๓ ๓๑๓

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓๑๓ ๓๑๓

^๒ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...., โปรดดูภาคผนวก หน้า (๑๕) ถึงหน้า (๒๓)

^๓ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์, สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔, www.ipthailand.go.th/dip-law-2/item/ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์-ฉบับที่-พ-ศ-ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก-ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา-คณะที่-๖.html

- ๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐
- ๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐
- ๔) ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐
- ๕) ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ๖) ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ๗) ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑
- ๘) ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

(๓) การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายและกระบวนการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตของต่างประเทศ

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดประชุมกับผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

(๓.๑) การประชุมกับ Professor Justin Hughes ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ในเรื่องกระบวนการ Notice and Takedown ตาม Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๔ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

(๓.๒) การประชุมกับ Professor Eleonora Rosati ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหภาพยุโรป ในเรื่องกระบวนการ Notice and Staydown ซึ่งเกิดจากแนวคำพิพากษาของศาลในยุโรป เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

(๓.๓) การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายลิขสิทธิ์จากสำนักงานลิขสิทธิ์สหรัฐอเมริกา (United States Copyright Office) และสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ในเรื่องการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลตามกฎหมาย Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

(๔) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์จากภาคเอกชน

(๔.๑) กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในส่วนข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๔๓ คน เช่น ผู้แทนจากบริษัท บัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด (ผู้ให้บริการ www.kapook.com) บริษัท แทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) จำกัด (ผู้ให้บริการ www.sanook.com) แอปพลิเคชัน WeChat และ JOOX) บริษัท ทู คอรัปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด บริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน)

(๔.๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์เป็นวิทยากรบรรยายร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ให้แก่สมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อสร้างความเข้าใจและเปิดโอกาสให้สอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับร่างกฎหมาย โดยมีผู้เข้ารับฟังการบรรยายเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวนประมาณ ๕๐ คน

(๕) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่าน
เว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม
๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา จำนวน ๔๔ วัน โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

- ๑) สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา
- ๒) ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา
- ๓) หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย
- ๔) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
- ๕) ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘
กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ทั้งนี้ มีผู้เข้าชมหน้าเว็บไซต์ จำนวน ๔,๔๔๔ ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็น
จำนวน ๖๘ ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นจัดอยู่ในกลุ่มของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และเจ้าของลิขสิทธิ์

๒. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

(๑) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ผลกระทบเชิงบวก

การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม
และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อที่จะรองรับนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาลและเตรียมความพร้อม
ของประเทศในการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright
Treaty: WCT) โดยการปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์
ในงานภาพถ่าย การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ การกำหนด
ให้การทำสำเนาการทางเทคโนโลยีสำหรับควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นความผิดฐานละเมิดมาตรการ
ทางเทคโนโลยีและการกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์
หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี
และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ จะส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
ในเชิงบวกหลายประการ ได้แก่

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรคและเพิ่มพูนงานด้านศิลปวัฒนธรรม

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่
ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของ
ผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” จะส่งผลกระทบ
ในเชิงบวกต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย เนื่องจากได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในระยะเวลายาวนานขึ้น
ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น นอกจากนี้
การกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการ
ทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับ
กรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ จะสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงาน

ที่ต้นสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ซึ่งการยกระดับความคุ้มครองดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์ใหม่ ๆ ซึ่งถือเป็นผลงานที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

๒) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การสร้างสมดุลระหว่างสิทธิของเจ้าของงานดิจิทัลคอนเทนต์กับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญสำหรับการสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมเพลง อุตสาหกรรมเกม และอุตสาหกรรมแอนิเมชัน ล้วนเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีพื้นฐานมาจางานลิขสิทธิ์ หากผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอในการดำเนินธุรกิจบนสื่อออนไลน์ จะสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรคผลงานใหม่ ๆ และเกิดการพัฒนาศิลปะวิทยาการได้อย่างต่อเนื่องสืบไป

๓) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและดึงดูดการลงทุนในประเทศ

การวางกรอบกฎหมายเพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาดการค้าบริการงานโลกดิจิทัล เช่น การให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้สร้างสรรค์นำมาใช้คุ้มครองงานลิขสิทธิ์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ออกมามากขึ้น โดยจะทำให้ผู้สร้างสรรค์กล้าที่จะเผยแพร่ผลงานลิขสิทธิ์ของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย อีกทั้งสร้างความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทั้งในและต่างประเทศอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม นอกจากนี้การพัฒนากฎหมายให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสนธิสัญญาระหว่างประเทศถือเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ทั่วโลกด้วยมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ด้วย

๔) การคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ชาวไทยในต่างประเทศ

หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์อย่างเต็มที่ในต่างประเทศที่เป็นภาคีสถิติสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลก และเป็นแหล่งรวมงานลิขสิทธิ์ที่ใหญ่ที่สุดที่ประชาชนทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าถึง บริโภค และใช้ประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ได้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน

๕) การสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ต

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะเสริมสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ตและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในเชิงบวก เนื่องจากระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เป็นระบบที่อาศัยความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกันในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ โดยไม่ต้องอาศัยการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่มีกระบวนการทางศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร เนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าตนมีขอบเขตหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแค่ไหน เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว

จะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ตสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา และวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

ผลกระทบเชิงลบ

ร่างบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมกฎหมายให้รองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) อาจส่งผลกระทบต่อในเชิงลบกับบุคคลเพียงบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่ประสงค์จะใช้งานสร้างสรรค์ที่หมดอายุความคุ้มครองหรือตกเป็นสมบัติสาธารณะ เนื่องจากไม่ต้องการเสียค่าตอบแทนการใช้งานลิขสิทธิ์ และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น ขณะเดียวกันระยะเวลาที่งานภาพถ่ายจะตกเป็นสมบัติสาธารณะ (Public Domain) ที่สาธารณชนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยอิสระจะยาวนานขึ้นเช่นกัน

นอกจากนี้ การเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจดังกล่าวต้องปรับตัวและเลิกประกอบอาชีพดังกล่าว โดยต้องเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ผิดกฎหมายแทน

สำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการนั้น กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร เนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าตนมีขอบเขตหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแค่ไหน เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการต้องเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามระบบการแจ้งเตือนและนำออก โดยต้องมีการประกาศมาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดเพื่อที่จะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้

(๒) ผลกระทบต่อสังคม

ผลกระทบเชิงบวก

ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปจะบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี หนึ่งในผลกระทบที่เห็นได้ชัด คือ ประชาชนที่

อยู่ในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้สร้างสรรค์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่พวกเขาสมควรได้รับ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้มีการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญให้แก่คลังงานวรรณคดี นาฏกรรม ดนตรี และอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติอีกทางหนึ่ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม อีกทั้งส่งผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเศรษฐกิจของประเทศ

จากผลการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการโฆษณาความเสี่ยงสูงที่มีต่อค่านิยมของสังคมไทย: บทบาทของเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์” ของ Mr. Paul Watters จากมหาวิทยาลัย Massey ประเทศนิวซีแลนด์ พบว่า ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ของไทยปรากฏโฆษณาที่เป็นความเสี่ยงสูงต่อผู้ใช้บริการจำนวนมาก เช่น โฆษณาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมทางเพศ ภาพยนตร์ลามกอนาจารและการจำหน่ายยาเพิ่มสมรรถนะทางเพศ ร้อยละ ๖๒.๒ และโฆษณาเกี่ยวกับการพนัน ร้อยละ ๑๖.๐๕ เป็นต้น ซึ่งขัดแย้งกับค่านิยมที่พึงงามของสังคมไทย ทำลายความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมที่ดีของสังคมออนไลน์ ดังนั้น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้ดีแล้ว ยังอาจช่วยบรรเทาปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการติดพนันของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและเยาวชน หรือแม้กระทั่งปัญหาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการคุกคามทางเพศอีกด้วย ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นประชาชนทุกเพศทุกวัย จะอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมออนไลน์ที่ดีขึ้น และห่างไกลจากความเสี่ยงในการเข้าไปพัวพันกับปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น

๓. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th)^๔

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว

๕. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....^๕ เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสองแล้ว

.....

^๔ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓.

^๕ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๒.

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....^๑

เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty)^๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับประโยชน์จากการเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้มีแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ อันเป็นการเพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมและสร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ อีกทั้งการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยการสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่จะมีภาพหรือคำโฆษณาที่ไม่เหมาะสม เช่น การพนัน ภาพลามกอนาจาร ซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคม และนำไปสู่อาชญากรรมประเภทอื่น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตได้ดีแล้ว ยังสามารถช่วยบรรเทาปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของประชาชนอีกด้วย

ดังนั้น การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลจะช่วยแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตได้ดียิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบนสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิต และพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ใหม่ ๆ สร้างความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการ และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน อันจะส่งผลทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากจะมีโอกาสได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่สมควรจะได้รับด้วยความชอบธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

.....

^๑ เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์, วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๒ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, โปรดดูภาคผนวก หน้า (๑๓) และหน้า (๑๔) และหน้า (๑๕) ถึงหน้า (๒๓) ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์คืออะไร*

ลิขสิทธิ์ หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่ม โดยการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียน งานของผู้อื่นโดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง และผู้สร้างสรรค์ จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียน

การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มิได้เป็นการรับรองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด แต่เป็นเพียงการแจ้งต่อหน่วยงานราชการ ว่าตนเองเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในผลงานลิขสิทธิ์ที่แจ้งไว้เท่านั้น โดยผู้แจ้งต้องรับรองตนเองว่าเป็นเจ้าของผลงาน ที่นำมาแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์และหนังสือรับรองที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาออกให้ ก็มีรับรองว่าผู้แจ้ง ต้องเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์แต่อย่างใด หากมีข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ จำเป็นต้องอาศัยการวินิจฉัยชี้ขาดจากศาล ซึ่งต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป

ประเภทงานที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครอง

งานวรรณกรรม (หนังสือ บทความ บทกลอน) นาฏกรรม (ท่าเต้น ท่ารำ) ศิลปกรรม (ภาพวาด ภาพถ่าย) ดนตรีกรรม (เนื้อร้อง ทำนองเพลง) โสตทัศนวัสดุ (วีซีดีดีวีดี) ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดีเพลง) งานแพร่เสียงแพร่ภาพ (รายการวิทยุโทรทัศน์) หรืองานอื่นใดในแผนวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์หรือแผนกศิลปะ

เอกสารที่ใช้ประกอบการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา)
- (๒) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน ๖ เดือน ของเจ้าของลิขสิทธิ์ (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- (๓) ผลงานหรือภาพถ่ายงานลิขสิทธิ์ จำนวน ๑ ชุด ของเจ้าของลิขสิทธิ์ (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- (๔) หนังสือมอบอำนาจติดอากรแสตมป์ ๓๐ บาท พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ (รับรองสำเนาถูกต้อง)
- (๕) หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐบาลใช้สำเนาหนังสือแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานหรือองค์กรฯ รวมทั้งสำเนาบัตรประชาชนของผู้ยื่นคำขอ (รับรองสำเนาถูกต้อง)

* กรมทรัพย์สินทางปัญญา, "ลิขสิทธิ์คืออะไร," สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓, <https://www.ipthailand.go.th/th/copyright-001.html>

ใครบ้างคือเจ้าของลิขสิทธิ์^๒

๑. เจ้าของลิขสิทธิ์โดยการสร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์ เมื่อมีการสร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์ออกมาชิ้นหนึ่ง กฎหมายลิขสิทธิ์จะให้ความคุ้มครองแก่นางานนั้นทันทีโดยอัตโนมัติไม่ต้องจดทะเบียน ซึ่งผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์สามารถนำงานดังกล่าวไปหาประโยชน์ได้ ขณะเดียวกันก็มีสิทธิป้องกันไม่ให้บุคคลอื่นนำงานของตนไปใช้ประโยชน์ เรียกว่าเป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียว (exclusive rights) ของเจ้าของลิขสิทธิ์

เนื่องจากลิขสิทธิ์เป็นสิทธิที่เกิดขึ้นโดยบทบัญญัติของกฎหมาย ดังนั้น ผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ก็ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายเช่นเดียวกัน

โดยหลักแล้ว บุคคลที่สร้างงานลิขสิทธิ์ หรือที่เรียกว่า “ผู้สร้างสรรค์” จะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานชิ้นนั้น เนื่องจากงานลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้นได้ ผู้สร้างสรรค์จะต้องใช้ความคิดความสามารถในการสร้างผลงานขึ้นมา เป็นผลผลิตจากปัญญาของผู้สร้างสรรค์อย่างแท้จริง ซึ่งการให้ลิขสิทธิ์ตกแก่ผู้สร้างสรรค์จะเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่บุคคลในการสร้างงานลิขสิทธิ์มากยิ่งขึ้น และในท้ายที่สุดผลประโยชน์ก็จะตกแก่สังคมในการได้เข้าถึงผลงานลิขสิทธิ์ ไม่ว่าจะด้านความรู้ ความคิด และการนำไปต่อยอดสร้างผลงานใหม่ ๆ

แต่ในบางกรณี การที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างงานลิขสิทธิ์ อาจไม่ได้เป็นการสร้างสรรค์โดยอิสระอย่างแท้จริง กล่าวคือ เป็นการกระทำโดยมีสัญญาจ้างระหว่างกันและผู้สร้างสรรค์ได้สร้างงานลิขสิทธิ์ขึ้นภายใต้การจ้างนั้น ในกรณีเช่นนี้ จะมีข้อพิจารณาในเบื้องต้น ดังนี้

(๑) มีข้อตกลงในสัญญาโดยเฉพาะเจาะจงหรือไม่ในเรื่องความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ข้อตกลงนั้นมีขอบเขตแค่ไหน เพียงใด และข้อตกลงดังกล่าวได้มีการทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างกันหรือไม่

(๒) สัญญาจ้างนั้นเป็นสัญญาจ้างแรงงาน (คือ สัญญาที่มุ่งเน้นการทำงานให้นายจ้าง) ที่ผู้สร้างสรรค์เป็นลูกจ้าง หรือเป็นสัญญาจ้างทำของ (คือ สัญญาที่มุ่งเน้นผลสำเร็จของงาน) ที่ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้รับจ้าง

ในประการแรกนั้น หากตามสัญญาจ้างมีข้อตกลงไว้ชัดเจนว่างานลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นภายใต้การจ้างจะตกเป็นของใครแล้ว **ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ก็จะปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญา** โดยไม่ต้องพิจารณาข้อกฎหมาย แต่ถ้าเป็นสัญญาจ้างแรงงานก็ให้ทำข้อตกลงนี้เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการแท้จริงของคู่สัญญา อีกทั้งการระบุไว้อย่างชัดเจนก็เป็นการป้องกันข้อพิพาทเรื่องลิขสิทธิ์ระหว่างคู่สัญญาหรือบุคคลอื่นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

แต่หากไม่มีการตกลงกันไว้ ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานที่เกิดขึ้นภายใต้การจ้างงานจะเป็นไปตามข้อกฎหมาย โดยถ้าหากเป็นสัญญาจ้างแรงงาน ลิขสิทธิ์จะตกเป็นของลูกจ้างซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์งานลิขสิทธิ์นั้นขึ้น แต่นายจ้างมีสิทธินำงานนั้นออกเผยแพร่ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้จ้าง เห็นได้ว่าประเทศไทยต้องการให้ความคุ้มครองแก่ผู้สร้างสรรค์มากกว่าบุคคลอื่น แม้ผู้สร้างสรรค์จะเป็นเพียงลูกจ้าง หากแต่นายจ้างที่โดยปกติจะเป็นผู้ลงทุนในการก่อให้เกิดการสร้างสรรค์งานก็ยังคงสามารถนำงานลิขสิทธิ์ออกเผยแพร่ได้ ส่วนกรณีของสัญญาจ้างทำของ ลิขสิทธิ์จะตกเป็นของผู้ว่าจ้าง เพราะในการทำสัญญาจ้างทำของ ผู้ว่าจ้างประสงค์โดยตรงที่ต้องการนำงานลิขสิทธิ์ไปใช้ประโยชน์ ซึ่งจำเป็นต้องเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อที่จะนำงานนั้นไปใช้ได้อย่างเต็มที่

^๒ สำนักลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, “ใครบ้างคือเจ้าของลิขสิทธิ์,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓, https://www.ipthailand.go.th/images/3534/Copyright/1_Copyright_Owner.pdf.

เช่น บริษัท A มีนาย B เป็นพนักงานบริษัท บริษัท A มอบหมายให้นาย B ถ่ายรูปในงานเลี้ยงบริษัท ภาพถ่ายที่นาย B ถ่ายตามที่ได้รับมอบหมายจะเป็นงานลิขสิทธิ์ที่นาย B ผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของ แต่บริษัท A สามารถนำไปเผยแพร่ลงวารสารหรือเพจเฟซบุ๊กของบริษัทได้ แต่ถ้าบริษัท A จ้างนาย C ซึ่งเป็นช่างภาพอิสระ ให้ถ่ายรูปในงานดังกล่าว เจ้าของลิขสิทธิ์ในภาพถ่ายของนาย C ก็จะเป็นบริษัท A ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างบริษัท A กับนาย C หรือข้อตกลงเป็นหนังสือระหว่างบริษัท A กับนาย B ด้วย

แต่ถ้าเป็นกรณีที่การสร้างสรรคงานลิขสิทธิ์มาจากการที่หน่วยงานราชการเป็นผู้จ้างหรือออกคำสั่งงานลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจะตกเป็นของหน่วยงานนั้น เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้อย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

เมื่อมีการสร้างสรรคงานลิขสิทธิ์ขึ้นมาแล้ว ต่อมาอาจมีการดัดแปลงต่อยอดงานชิ้นนั้นออกมาเป็นงานชิ้นใหม่ขึ้น เช่น นำหนังสือภาษาอังกฤษมาแปลเป็นภาษาไทย นำเพลงเดิมมาใส่จังหวะใหม่ งานชิ้นใหม่ที่เกิดขึ้นจะเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับความคุ้มครองก็ต่อเมื่อเป็นการดัดแปลงโดยเจ้าของลิขสิทธิ์เอง หรือโดยที่ผู้ดัดแปลงได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ และผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในส่วนของงานชิ้นใหม่ก็คือ **ผู้ดัดแปลง** แต่เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานเดิมที่ถูกนำไปดัดแปลงก็ยังคงมีสิทธิเช่นเดิมในงานของตน

เช่น นายสมชายเขียนหนังสือนิยายขึ้นมาหนึ่งเรื่อง และเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในนิยายเรื่องนั้น ต่อมา นายสมชายทำสัญญาอนุญาตให้นายสมศักดิ์นำนิยายของนายสมชายไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์ได้ ภาพยนตร์ที่ดัดแปลงจากนิยายของนายสมศักดิ์นี้ก็จะเป็งานลิขสิทธิ์ชิ้นใหม่ ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานภาพยนตร์ก็คือ นายสมศักดิ์ ทำให้นายสมศักดิ์มีสิทธิจะนำภาพยนตร์ของตัวเองไปเผยแพร่หากำไรได้ แต่ในส่วนของลิขสิทธิ์ในงานนิยายก็ยังคงเป็นของนายสมชายเช่นเดิม

ต่อมานายจอห์นได้ชมภาพยนตร์ของนายสมศักดิ์ และมีความประสงค์ที่จะแปลนิยายที่เป็นต้นฉบับของภาพยนตร์นี้ นายจอห์นจะต้องขออนุญาตจากนายสมชายเท่านั้น ไม่สามารถขออนุญาตจากนายสมศักดิ์ได้ เพราะลิขสิทธิ์ในนิยายยังคงเป็นของนายสมชาย และหากนายจอห์นนำนิยายของนายสมชายไปแปล โดยไม่ได้รับอนุญาต นายจอห์นก็จะไม่ได้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานที่ตนแปลขึ้น และการกระทำดังกล่าวก็ยังเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์อีกด้วย

งานลิขสิทธิ์อาจเกิดขึ้นจากการรวบรวมหรือประกอบได้เช่นกัน เช่น การรวบรวมจัดทำฐานข้อมูล โดยมีเงื่อนไข คือ

(๑) สิ่งที่ผู้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้น จะเป็นข้อมูลหรือสิ่งอื่นใดที่ถ่ายทอดได้ก็ได้ โดยข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ อาจมีหรือไม่มีลิขสิทธิ์ ซึ่งหากเป็นการนำงานลิขสิทธิ์มารวบรวม จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย เช่นเดียวกันกับการดัดแปลง

(๒) ในการรวบรวมหรือประกอบเข้ากัน ต้องทำโดยมีการคัดเลือกหรือจัดลำดับ โดยไม่ได้ลอกเลียนงานของผู้อื่น

กล่าวคือ ลิขสิทธิ์ที่ได้รับจากการรวบรวมงาน เกิดจากความสามารถในการคัดเลือกจัดลำดับข้อมูล กฎหมายจึงคุ้มครองให้ผู้รวบรวมงานเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานที่รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้น

เช่น นายไก่อ่ทำการรวบรวมบทความที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา มาจัดพิมพ์รวมเล่ม โดยคัดเลือกเฉพาะบทความที่มีคุณค่าและน่าสนใจ มีการแบ่งหมวดหมู่และจัดลำดับเนื้อความอย่างเป็นระบบ และนายไก่อ่ก็ได้รับอนุญาตจากเจ้าของบทความทุกคนแล้ว หนังสือรวมเล่มบทความเล่มนี้จึงเป็นงานลิขสิทธิ์ของนายไก่อ่ แต่บทความต้นฉบับในแต่ละเรื่องก็ยังเป็นงานลิขสิทธิ์ของเจ้าของเดิม

๒. เจ้าของโดยการรับโอนงานลิขสิทธิ์

เมื่อลิขสิทธิ์เป็นทรัพย์สินรูปแบบหนึ่ง จึงสามารถโอนให้แก่กันได้ และมีผู้รับโอนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งการรับโอนอาจแบ่งได้เป็น ๒ รูปแบบ คือ

(๑) การรับโอนทางมรดก คือ กรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์เดิมได้เสียชีวิตลง งานลิขสิทธิ์ของผู้เสียชีวิตที่ยังไม่หมดอายุความคุ้มครองก็จะตกทอดแก่ทายาท หรือหากเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้เสียชีวิตได้ทำพินัยกรรมกำหนดไว้ว่าให้ลิขสิทธิ์ตกเป็นของผู้ใด ก็ให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้เสียชีวิต

(๒) การรับโอนทางสัญญา คือ กรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์เดิมกับผู้รับโอนทำสัญญาระหว่างกัน โดยจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย ดังนั้น ผู้รับโอนก็จะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ โดยในสัญญาสามารถกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ได้ เช่น สิทธิที่โอนมีสิทธิใดบ้าง ระยะเวลาการโอนยาวนานเพียงใด

เช่น นายทรัพย์สินเจ้าของลิขสิทธิ์ในหนังสือเรื่องหนึ่ง ทำสัญญาโอนลิขสิทธิ์เป็นหนังสือกับนายปัญญา โดยโอนสิทธิทั้งหมดแก่นายปัญญาตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ นายปัญญาก็เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์คนใหม่ ในหนังสือเรื่องนั้น ต่อมานายปัญญาทำสัญญาโอนสิทธิในการทำซ้ำและเผยแพร่หนังสือที่ตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์แก่สำนักพิมพ์แห่งหนึ่งเป็นเวลา ๕ ปี สำนักพิมพ์ก็จะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เฉพาะในส่วนนั้น แต่ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในส่วนของสิทธิในการดัดแปลง เช่น การแปล ฯลฯ จะยังเป็นของนายปัญญา

ทั้งนี้การรับโอนสิ่งที่บรรจุมผลงาน เช่น เล่มหนังสือ แผ่นโปสเตอร์ แผ่นซีดีเพลง หรือ DVD ภาพยนตร์ ไม่ถือว่าเป็นการโอนลิขสิทธิ์ แต่เป็นเพียงการโอนกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของในสิ่งของนั้น ๆ เท่านั้น

สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์มีอะไรบ้าง

ลิขสิทธิ์เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งที่กฎหมายกำหนดวิธีการคุ้มครองไว้โดยเฉพาะ โดยกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว (Exclusive right) ในการกระทำบางอย่างที่เกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ของตน และกำหนดวิธีการสำหรับการโอนและการบังคับใช้สิทธิในเรื่องลิขสิทธิ์ไว้ด้วย

สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗^๓ มาตรา ๔ ได้บัญญัตินิยามของคำว่า “ทำซ้ำ” “ดัดแปลง” และ “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ไว้ดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ทำซ้ำ” หมายความว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้หมายความถึง คัดลอก

^๓ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗, สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔, <https://www.krisdika.go.th/librarian/get?sysid=686804&ext=pdf>.

หรือทำสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม ให้ความหมายรวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรมหรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้ความหมายรวมถึง ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปแบบ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม ให้ความหมายรวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม ให้ความหมายรวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๕) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม ให้ความหมายรวมถึง จัดลำดับเรียบเรียงเสียงประสาน หรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

ฯลฯ

ฯลฯ”

ความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗^๔

งานที่เกิดจากการสร้างสรรค์ เช่น การแต่งและเขียนหนังสือ งานศิลปกรรม งานที่เกี่ยวกับดนตรี ภาพถ่าย ภาพยนตร์ การบันทึกเสียงและภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และให้การคุ้มครองสิทธิของนักแสดงด้วย

หลักการในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์คือ ผู้สร้างสรรค์ผลงานเป็นผู้มีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำซ้ำหรือดัดแปลงงาน เผยแพร่ต่อสาธารณะ ให้เช่า ให้ประโยชน์อันเกิดจากงานลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิดังที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนนักแสดงก็มีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับงานแสดงของตน ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗^๕ มาตรา ๔๔ เช่น แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งการแสดง บันทึกการแสดง ที่ยังไม่มีฉบับบันทึกไว้ ผู้กระทำการฝ่าฝืนต่อสิทธิดังกล่าว ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เป็นความผิดทางอาญา

^๔ สกล ชาญสุทธิวารินทร์, “ความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘,” กรุงเทพธุรกิจ, ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘, สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔, <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/110184>.

^๕ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๓

การละเมิดลิขสิทธิ์ แยกเป็นกรณีได้ ดังนี้

(๑) การละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ คือ การทำซ้ำหรือดัดแปลง (งานอันมีลิขสิทธิ์) หรือ (นางานอันมีลิขสิทธิ์) เผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ การเผยแพร่ต่อสาธารณะนั้น มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๐๒/๒๕๕๐ (ประชุมใหญ่) วินิจฉัยไว้ว่า การเปิดเพลงบริการให้ลูกค้าฟังหรือขับร้องเพลงในร้านอาหาร ถือว่าเป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณะแล้ว

(๒) การละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ เป็นกรณีการละเมิดลิขสิทธิ์แก่สตรีททัศนวัสดุ ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง และโปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ นอกจากการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ แล้ว ยังกำหนดให้การให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ก็เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

(๓) การละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๙ เป็นกรณีการละเมิดลิขสิทธิ์แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น แพร่ภาพแพร่เสียงซ้ำ หรือจัดให้ประชาชนชม โดยเรียกเก็บเงินหรือผลประโยชน์อื่นในทางการค้า

(๔) การละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ เป็นกรณีที่นางานอันรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นงานที่ได้กระทำโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ออกขาย มีไว้เพื่อขาย ให้เช่า เสนอให้เช่า ให้เช่าซื้อหรือเสนอให้เช่าซื้อหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือแจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อหากำไร การกระทำอันจะถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ ๓ ประการด้วยกัน คือ (๑) เป็นงานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ (๒) ผู้กระทำรู้หรือมีเหตุควรรู้ว่างานนั้นละเมิดลิขสิทธิ์ และ (๓) เพื่อหากำไร หากขาดองค์ประกอบข้อใดข้อหนึ่ง ก็ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ซึ่งมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๕๗๙/๒๕๕๑ วินิจฉัยไว้ว่ากรณีร้านอาหารเปิดเพลงให้ลูกค้าฟัง โดยไม่ได้เก็บค่าเปิดเพลงจากลูกค้าโดยตรง หรือเรียกเก็บเพิ่มรวมไปกับค่าอาหารและเครื่องดื่ม ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ตามมาตรา ๓๑ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๒๒๐/๒๕๕๓ ที่วินิจฉัยว่า องค์ประกอบของความผิดตามมาตรา ๓๑ ต้องเป็นการหากำไรโดยตรงจากการละเมิดลิขสิทธิ์

กล่าวโดยเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^๖ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ สาระสำคัญที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม คือ

เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ บัญญัติให้เจ้าของที่ได้กรรมสิทธิ์มาโดยชอบ สามารถขายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ได้โดยไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

เพิ่มมาตรา ๓๑/๒ บัญญัติให้การทำซ้ำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้มาโดยชอบ ที่จำเป็นต้องทำเพื่อให้ระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลิขสิทธิ์โดยชอบทำงานได้ตามปกติ ไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

เพิ่มการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี ด้วยการกำหนดให้การกระทำที่เป็นละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ และการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี เป็นความผิดทางอาญา และมีโทษกำหนดไว้

^๖ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๖ ก/หน้า ๗/ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔, <http://www.ratchakittha.soc.go.th/DATA/PDF/2558/A/006/7.PDF>.

การละเมิดข้อมูลบริหารสิทธิ แยกเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) การละเมิดข้อมูลบริหารสิทธิ ตามมาตรา ๕๓/๑ การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลบริหารสิทธิ เช่น ลายเซ็น ข้อความ เครื่องหมาย เลขรหัส ที่แสดงถึงผู้สร้างสรรค์ผลงาน เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือนักแสดง โดยรู้ว่าการทำเช่นนั้น จะเป็นการจงใจ ก่อให้เกิด ปกปิด ให้ความสะดวกการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ถือเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

(๒) การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๒ เป็นกรณีนำเข้าหรือเผยแพร่ผลงานที่มีลิขสิทธิ์ที่รู้อยู่ว่า มีการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ ถือเป็นผู้ละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิด้วย

การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี (เช่น การเจาะรหัส ที่ป้องกันการทำซ้ำ) หรือการให้บริการในการหลบเลี่ยง ถือเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี การกระทำกับข้อมูลการบริหารสิทธิหรือมาตรการทางเทคโนโลยี ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๕ ไม่ถือเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

บทกำหนดโทษ การละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิหรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี มีโทษตามที่บัญญัติในมาตรา ๗๐/๑ คือ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท ถ้าเป็นการกระทำเพื่อการค้า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นการให้อำนาจเฉพาะแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการใช้สิทธิหรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ จึงมีลักษณะเป็นสิทธิในเชิงปฏิเสศ กล่าวคือ เป็นสิทธิที่จะห้ามไม่ให้บุคคลอื่นนอกจากตนเองที่จะทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ฯลฯ งานลิขสิทธิ์ของตน และหากใครฝ่าฝืนก็จะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ (เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย) ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์สามารถปกป้องสิทธิของตนได้โดยการบังคับใช้สิทธิทั้งในทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งทำได้ทั้งการส่งจดหมายเตือน การไกล่เกลี่ย การแจ้งความ การฟ้องร้องบังคับคดี เป็นต้น

นอกจากนี้ เจ้าของลิขสิทธิ์ยังสามารถโอนลิขสิทธิ์ของตนทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ผู้อื่นได้เช่นกัน โดยทำเป็นหนังสือสัญญาโอนลงลายมือชื่อทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้รับโอน ซึ่งจะทำให้สิทธิต่าง ๆ โอนไปแก่ผู้รับโอนตามเงื่อนไขของสัญญา

สิทธิต่าง ๆ ของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่กล่าวมาข้างต้น เรียกว่าเป็นสิทธิในทางเศรษฐกิจ (Economic rights) ของเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่เจ้าของลิขสิทธิ์อาจมีสิทธิอีกส่วนหนึ่งหากว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์ด้วย เรียกว่าสิทธิในทางศีลธรรม (Moral rights) คือ สิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์และสิทธิที่จะห้ามไม่ให้ผู้อื่นทำอย่างหนึ่งอย่างใดแก่งานลิขสิทธิ์จนเสียหายแก่ชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์โดยการรับโอนหรือโดยการจ้างต้องเคารพสิทธิของผู้สร้างสรรค์ในส่วนนี้ด้วย

.....

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization – WIPO)

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO)^{*}

เป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศที่มีความสมดุลระหว่างการตอบแทนผู้ทรงสิทธิซึ่งนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณะ โดยมีผลเป็นรูปธรรมคือความตกลงระหว่างประเทศที่สมาชิกเลือกเข้าเป็นภาคีด้วยความสมัครใจ (ปัจจุบัน WIPO ดูแล ๒๔ สนธิสัญญา/อนุสัญญา/และความตกลง)

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง

WIPO ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยอนุสัญญา WIPO ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ (พ.ศ. ๒๕๑๐) โดยได้รับอาณัติมอบหมายจากประเทศสมาชิกให้ส่งเสริมการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาโดยอาศัยความร่วมมือจากประเทศสมาชิกและองค์กรระหว่างประเทศอื่น ๆ

การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่าง ๆ ของ WIPO

ไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเบิร์น (Berne Convention on Literary and Artistic Work) ซึ่งเป็นหนึ่งในอนุสัญญาที่อยู่ในความดูแลของ WIPO ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๔ และเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา WIPO ซึ่งส่งผลให้ไทยเข้าเป็นสมาชิก WIPO ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ จากนั้นไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงปารีส (Paris Convention for the Protection of Industrial Property) ในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ และล่าสุดได้เข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (Patent Cooperation Treaty-PCT) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

บทบาทของไทยใน WIPO

ไทยถือว่าเป็นประเทศที่มีบทบาทพอสมควรในเวที WIPO โดยไทยได้เข้าร่วมการประชุมสมัชชาใหญ่ WIPO เป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ไทยยังให้ความสำคัญต่อการประชุมของคณะกรรมการต่าง ๆ โดยส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่

(๑) Standing Committee on the Law of Patents (SCP) ซึ่งเกี่ยวกับสิทธิบัตร

(๒) Standing Committee on the Law of Trademarks, Industrial Designs and Geographical Indications (SCT) ซึ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า การออกแบบทางอุตสาหกรรม และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

^{*} กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, “องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization – WIPO),” ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔, [https://business.mfa.go.th/th/content/16262-องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก\(-wipo-\)?cate=5d73a21d15e39c36a8006c2d](https://business.mfa.go.th/th/content/16262-องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก(-wipo-)?cate=5d73a21d15e39c36a8006c2d).

(๓) Intergovernmental Committee on Intellectual Property and Genetic Resources, Traditional Knowledge and Folklore (IGC-GRTKF) ซึ่งเกี่ยวกับทรัพยากรพันธุกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแสดงออกทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม

(๔) Committee on Development and Intellectual Property (CDIP) ซึ่งเกี่ยวกับการอนุวัติวาระเพื่อการพัฒนา

ประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญ

ไทยให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามาตั้งแต่อดีต โดยมีพระราชบัญญัติคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่าง ๆ จำนวนมาก แม้จะไม่ได้เข้าเป็นภาคีสถิติสัญญา อนุสัญญา และความตกลงทั้งหมดของ WIPO อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ไทยให้ความสนใจเป็นพิเศษในปัจจุบัน ได้แก่

(๑) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีมาตรการโดยตรงทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ปัจจุบันไทยมีเพียงพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยปัจจุบันประเด็นดังกล่าวยังเป็นที่ถกเถียงอยู่ในเวที IGC-GRTKF โดยไทยได้สนับสนุนให้มีกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ

(๒) วาระเพื่อการพัฒนา ซึ่งเป็นความพยายามในการผลักดันของประเทศพัฒนาให้มีการส่งเสริมการพัฒนาโดยอาศัยทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเครื่องมือ ปัจจุบันกำลังอยู่ในระหว่างแผนการทำงานโดยคณะกรรมการ CDIP ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยไทยได้มีบทบาทในการอภิปรายแผนการทำงานต่าง ๆ อย่างกว้างขวางในคณะกรรมการดังกล่าว

(๓) การสร้างเสริมศักยภาพ (Capacity Building) ภายใต้วาระเพื่อการพัฒนา หนึ่งในหน้าที่ของ WIPO คือการสร้างเสริมศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนาให้มีขีดความสามารถด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ซึ่งไทยได้ร่วมมือกับ WIPO ในการจัดสัมมนาและหลักสูตรอบรมต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรอบรมทรัพย์สินทางปัญญาพื้นฐานทางอินเทอร์เน็ต (DL-101 ฉบับภาษาไทย) ทั้งนี้ไทยพยายามส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างไทยกับ WIPO ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทย

กระทรวงการต่างประเทศ เป็นหน่วยประสานงานหลักระหว่าง WIPO กับไทย โดยกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และคณะทูตถาวรประจำสำนักงานสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ได้มีบทบาทสำคัญในหลายคณะกรรมการของ WIPO ได้แก่ IGC-GRTKF และ CDIP โดยมีกรมทรัพย์สินทางปัญญา (พณ.) เป็นหน่วยงานหลักของไทยด้านทรัพย์สินทางปัญญา นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ของไทยที่เกี่ยวข้องกับงานของ WIPO ได้แก่ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) และศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค)

.....

การให้ความคุ้มครองเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันงาน อันมีลิขสิทธิ์ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล*

กฎหมายลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ควรจัดสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ และสาธารณชนผู้มีสิทธิได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร การเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ให้ครอบคลุมถึงมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีควรให้การคุ้มครองเฉพาะกรณีที่มาตรการทางเทคโนโลยีดังกล่าวถูกนำมาใช้เพื่อคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ และการใช้เล่ห์หลบหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์เป็นผลงานที่เกิดจากการใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถและความวิริยะอุตสาหะ ในการสร้างสรรค์งานให้เกิดขึ้น ถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ กฎหมายจึงให้ความคุ้มครองเจ้าของผลงานที่จะไม่ให้ผู้อื่นละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ของตน อย่างไรก็ตาม แม้กฎหมายจะให้ความคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่แนวโน้มของการละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งอยู่ในรูปแบบดิจิทัล นั้นมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยเหตุนี้เจ้าของลิขสิทธิ์จึงตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันผลงานของตน และได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อป้องกันการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ซึ่งอยู่ในรูปแบบดิจิทัลของตน

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เครือข่ายการสื่อสารในระบบดิจิทัล โดยมีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง ซึ่งเป็นพัฒนาการก้าวสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างไร้พรมแดน และการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว รวดเร็ว และง่ายดาย แต่ในขณะเดียวกันความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลก็มีผลกระทบต่อกฎหมาย ลิขสิทธิ์ กล่าวคือ เมื่องานอันมีลิขสิทธิ์เปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบดิจิทัลแล้วสามารถถูกผลิตซ้ำได้อย่างรวดเร็ว มีค่าใช้จ่ายต่ำ โดยคุณภาพของสำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นมิได้ด้อยลงกว่าต้นฉบับแต่อย่างใด อาจกล่าวได้ว่า งานอันมีลิขสิทธิ์ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลถูกคุกคามอย่างรุนแรง อันเป็นการละเมิดสิทธิแต่ผู้เดียว ของเจ้าของงานลิขสิทธิ์

ในสถานการณ์เช่นนี้ ทำให้ในแต่ละปีเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องสูญเสียผลประโยชน์ในงานลิขสิทธิ์ของตน อย่างมหาศาล เจ้าของลิขสิทธิ์จึงต้องการที่จะหาวิธีการที่จะควบคุมงานอันมีลิขสิทธิ์ของตน โดยนำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันการละเมิดงานลิขสิทธิ์ในบริบทของเทคโนโลยีดิจิทัล (Technical Protection Measures) เช่น การแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปรหัสลับเพื่อป้องกันการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ (Encryption) แต่เทคโนโลยีที่นำมาใช้ป้องกันงานลิขสิทธิ์ที่ถูกเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตก็สามารถถูกผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีดิจิทัลใช้เล่ห์หลบหลีกเลี่ยงเพื่อเข้าถึงและใช้งานอันมีลิขสิทธิ์

* ทิพนท ลิ้มธนากุล, “การให้ความคุ้มครองเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓, https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/30_2/pdf/aw26.pdf.

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกหรือ World Intellectual Property Organization (WIPO) ได้จัดทำ “สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ต” ซึ่งประกอบด้วย สนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ว่าด้วยลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty-WCT) และสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันทึกเสียง (WIPO Performance and Phonograms Treaty-WPPT) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมถึงประเด็นเรื่องการนำมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยี เพื่อเป็นแรงจูงใจและเป็นการสนับสนุนให้ผู้สร้างสรรค์สร้างผลงานใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งของกฎหมายลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความรู้สู่สาธารณชน เป็นหลักพื้นฐานสำคัญอีกประการหนึ่งของกฎหมายลิขสิทธิ์ ดังนั้นการให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีอย่างไม่จำกัดขอบเขตอาจทำลายหลักพื้นฐานสำคัญของกฎหมายลิขสิทธิ์ในเรื่องการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้สู่สาธารณชน

ดังนั้น จึงเกิดคำถามว่ากฎหมายลิขสิทธิ์เกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลควรจะต้องจัดสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์และสาธารณชนผู้มีสิทธิได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างไรจึงจะมีความสมบูรณ์แบบที่สุด ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะไม่ได้เป็นภาคีในสนธิสัญญาอินเทอร์เน็ต แต่คำถามดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศไทยในบริบทเทคโนโลยีดิจิทัล

แม้สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตแห่งองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกจะมีวัตถุประสงค์ให้ประเทศภาคีคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองลิขสิทธิ์ แต่กลับไม่ได้ให้นิยามของคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” เนื่องจากเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์จึงมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตจึงมิได้ระบุนิยามที่แน่นอนของคำว่าเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในร่างเบื้องต้นของสนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ (WCT) ข้อ ๑๓ (๓) ได้ให้นิยามของมาตรการทางเทคโนโลยีว่า “ขั้นตอนการรักษา กระบวนการ หรือระบบที่ป้องกันการกระทำใด ๆ ที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้สนธิสัญญา” สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตกำหนดขอบเขตอย่างกว้าง ๆ ให้กฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศภาคีคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมีกลไกทางกฎหมาย เพื่อเยียวยาต่อการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีอย่างเพียงพอและเหมาะสม ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งที่ทำให้สถาบันรับรองสนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตและอนุวัติกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง เรียกว่า The Digital Millennium Copyright Act of 1998 (DMCA) ซึ่งกำหนดระดับความคุ้มครองเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ไว้อย่างเข้มงวดและมีมาตรฐานการคุ้มครองเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์สูงกว่าที่สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตกำหนดไว้เป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา มาตรา 1201 (a) (1) (A) ที่ระบุว่า การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือซอฟต์แวร์ เพื่อเป็นเล่ห์หลบลักเทคโนโลยีที่ใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ถือเป็นความผิด แม้การกระทำดังกล่าวจะไม่ได้กระทำไปเพื่อการละเมิดลิขสิทธิ์ก็ตาม

นอกจากนี้ ศาลประเทศสหรัฐอเมริกายังถือว่าการแสดงข้อมูลซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์บนหน้าจอคอมพิวเตอร์เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากการเข้าไปดูข้อมูลในเว็บไซต์จะต้องมีการทำสำเนาในชั่วคราวในฮาร์ดดิสก์ของคอมพิวเตอร์เสียก่อน การตีความของศาลสหรัฐอเมริกาเช่นนี้มีผลทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถควบคุมงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาได้พยายามเรียกร้องให้ประเทศอื่น ๆ รวมถึงประเทศไทยกำหนดมาตรฐานในการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีให้เข้มงวดเช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา

อย่างไรก็ดี การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์จากการละเมิดลิขสิทธิ์รูปแบบใหม่ ๆ ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล แต่ในขณะเดียวกัน หากกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยให้การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีอย่างเคร่งครัดตามที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกร้อง จะทำให้การเข้าถึงข้อมูล ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์จะเป็นไปไม่ได้เลยหากไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์เสียก่อน หากเป็นเช่นนั้นแล้ว การใช้หรือเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์อาจทำได้เฉพาะกรณีที่จ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น เช่น เจ้าของลิขสิทธิ์ใช้วิธีการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปรหัสลับเพื่อป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์ของตน ผู้ที่ต้องการใช้หรือการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์จะต้องมีรหัสผ่าน (Password) เพื่อถอดหรือแปลความของรหัส ซึ่งรหัสผ่านนี้จะได้มาเมื่อจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น ในสภาวะการณ์เช่นนี้เจ้าของลิขสิทธิ์อาจใช้เทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์เป็นเครื่องมือในการกีดกันไม่ให้ผู้ที่ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนหรือผู้ที่ไม่สามารถจ่ายค่าตอบแทน เพราะมีฐานะยากจนเข้าถึงหรือใช้ข้อมูล ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ (Locking up Knowledge)

ดังนั้น หลักการพื้นฐานสำคัญข้อหนึ่งของกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ต้องการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความรู้สู่สาธารณชนก็คงจะถูกทำลายไป ซึ่งความจริงแล้ว การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เป็นประโยชน์เป็นหลักการที่สำคัญที่จะช่วยยกระดับชีวิตของประชาชนและพัฒนาสังคมของประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา โดยอาจส่งเสริมให้มีการใช้ห้องสมุดดิจิทัลออนไลน์ที่มีเนื้อหาวิชาการในทุก ๆ ด้าน และให้ห้องสมุดออนไลน์ติดตั้งเครือข่ายกับแหล่งความรู้ทั่วโลก รวมทั้งจัดการเรียนการสอนและให้มีการสอบประเมินผลการเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์ และมาตรการการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีอย่างเข้มงวดในระดับเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกาจึงเป็นการเน้นที่การคุ้มครองผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นหลัก ส่วนผลประโยชน์ของประชาชนที่ควรจะได้รับข้อมูลหรือความรู้ที่เป็นประโยชน์นั้นถูกละเลยไปจึงเห็นว่าแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศไทยนั้น ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ควบคู่ไปกับประโยชน์ของสาธารณชน

ดังนั้น ควรมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายลิขสิทธิ์ให้ครอบคลุมถึงมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการป้องกันการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อคุ้มครองสิทธิแต่ผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๕^๒ แต่จะให้การคุ้มครองเฉพาะกรณีที่มาตราทางเทคโนโลยีดังกล่าวถูกนำมาใช้เพื่อคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ และการใช้เล่ห์หลบหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์จะเป็นความผิดต่อเมื่อการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ลำพังการแสดงผลข้อมูลบนหน้าจอคอมพิวเตอร์โดยไม่มีพฤติการณ์อื่นที่แสดงให้เห็นว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ยังไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเหตุแห่งการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์นั้น เข้าข่ายยกเว้นที่กฎหมายกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๔๓^๓ การใช้เล่ห์หลบหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีดังกล่าวก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนที่จะเข้าถึงข้อมูลหรือความรู้ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ และเป็นการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความรู้สู่สาธารณชน

กล่าวโดยสรุป วิธีการให้ความคุ้มครองเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการป้องกันงานอันมีลิขสิทธิ์และมาตรการหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีดังที่ได้กล่าวมา เป็นมาตรการให้ความคุ้มครองที่เหมาะสมกับสภาพสังคมของประเทศไทยและสอดคล้องกับมาตรฐานที่สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตแห่งองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกได้กำหนดไว้ อีกทั้งเป็นการจัดสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์กับประชาชนหรือผู้ที่ต้องการใช้หรือเข้าถึงข้อมูลซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมายลิขสิทธิ์

.....

^๒ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗, สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔, <https://www.krisdika.go.th/librarian/get?sysid=686804&ext=pdf>

^๓ เพิ่งอ้าง.

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
- : ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
พร้อมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และตารางแผนการจัดทำ
กฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

สำเนา
หนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๐
ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑)

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๘๙๕/
วันที่..... ๘ พ.ย. ๒๕๖๔
เวลา..... ๑๕.๓๑ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

พ.ศ. พุทธศักราช ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 554/64 วันที่ ๘ พ.ย./64
เวลา 14.40 กิ่ง ๑๖๖
สำนักงานประชุม

แถมงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๖๓๕๖๕
วันที่ ๘/๑๑/๖๔
เวลา ๑๔.๔๕ น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

สารบบ

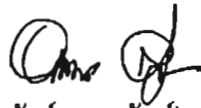
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชิต์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓

เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึง ไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓/๕ (๑))

(๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้อง กับหลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๐/๑)

(๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
และเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่ประเทศไทย
จะเข้าเป็นภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายบริการหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในสื่อทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ
มาตรา ๔๗/๑ มาตรา ๔๗/๒ มาตรา ๔๗/๓ มาตรา ๔๗/๔ มาตรา ๔๗/๕ มาตรา ๔๗/๖ มาตรา ๔๗/๗ และมาตรา ๔๗/๘ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ส่วนที่ ๗

ช้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจน และได้ปฏิบัติตามมาตรานั้น และให้บริการในลักษณะตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ หรือมาตรา ๔๓/๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๓/๒ ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์

(๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้เลือกข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๓) ไม่ได้กำหนดผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ เว้นแต่เป็นการตอบสนองโดยระบบอัตโนมัติ

(๔) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น และ

(๕) ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ทำซ้ำขึ้นในระหว่างกระบวนการพัก

ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้โดยทั่วไป และไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์เช่นนั้นไว้นานเกินกว่าที่จำเป็น

มาตรา ๔๓/๓ ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

(๒) ส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๓) ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๔) ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นที่ยอมรับและใช้อย่างแพร่หลาย

ในกลุ่มผู้ให้บริการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ

(๕) ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เว็บไซต์ต้นทางกำหนด และ

(๖) นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือเครือข่าย

คอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้ว่าเว็บไซต์ต้นทาง

ได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึง

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวแล้วหรือทราบว่าการกระทำดังกล่าวทำให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการเช่นนั้น

มาตรา ๔๓/๔ ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

มาตรา ๔๓/๕ ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตโดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๒) ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำที่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการมีสิทธิและมีความสามารถในการควบคุมการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์นั้น และ

(๓) จัดให้มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับแจ้ง ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

มาตรา ๔๓/๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าจะมีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๔ หรือมาตรา ๔๓/๕ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ ให้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของลิขสิทธิ์คำนึงถึงบทบัญญัติในส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ การแจ้งต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ได้

(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น โดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถระบุแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อนั้น

(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง

(๕) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

เมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งแจ้งไปยังผู้ให้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง

ในกรณีที่การแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามวรรคสอง แต่มีสาระสำคัญตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้ผู้ให้บริการติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็วหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ครบถ้วน ทั้งนี้ จะถือว่าผู้ให้บริการรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ได้หากการแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน

ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวรรคสาม

มาตรา ๔๓/๗ ผู้ใช้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๖ วรรคสาม มีสิทธิโต้แย้งโดยทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้ให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อผู้ให้บริการได้

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก่อนที่จะถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง เว้นแต่เป็นการโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง

(๓) คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาดหรือผิดพลาด และ

(๔) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ใช้บริการ

เมื่อผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ให้บริการส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งพร้อมหลักฐาน จากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๘ ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้ง อันเป็นเท็จนั้น”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ และมาตรา ๔๓/๘ ของส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓/๔ การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๓/๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ ของหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผลิตภัณฑ์ หมายความรวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย มาตรา ๕๓/๗ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งาน ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

มาตรา ๕๓/๘ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งาน ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยี การเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ มิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานภาพถ่าย ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ สิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสาวนงทิพา ของสิริวัฒนกุล)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
พร้อมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากกฎหมาย สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และตารางแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ที่ต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเป็นไปตามแนวทางสากล โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))
- (๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต·ขาย หรือแจกจ่าย ซิงบริการ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)

(๔) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรคสาม)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

เจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ย่อมมีแรงจูงใจให้มีการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ อีกทั้งการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับช้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการโดยการสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานใหม่ ๆ มากขึ้น มีความก้าวหน้าทางศิลปะ วิทยาการ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการลิขสิทธิ์ที่เป็นสากลจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับภาคธุรกิจและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยุคดิจิทัล สอดคล้องกับนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาล

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านที่ ๑ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และสอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามมาตรา ๒๕๘ ฉ. (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และภารกิจตาม IP Roadmap ๒๐ ปี: สู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูประบบทรัพย์สินทางปัญญาของไทย

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

ปัญหาและสาเหตุของปัญหา

(๑) หลังจากที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้ พบว่า มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการหลายประการ อาทิ ผู้ให้บริการไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งศาลที่ให้นางานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์ที่พบงานดังกล่าวอยู่ต่างประเทศ หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่สามารถดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนางานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ เนื่องจากไม่สามารถหาตัวผู้กระทำละเมิดได้ เป็นต้น

(๒) เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ซึ่งสันติสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และแม้ว่าในปี ๒๕๕๘ จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์มาแล้ว ๒ ครั้ง โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล แต่การแก้ไขดังกล่าวไม่ได้เป็นการแก้ไขเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญา จึงทำให้ยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับข้อบทของสันติสัญญาดังกล่าว

(๓) ปัจจุบันกฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี โดยไม่ได้กำหนดว่า เมื่อครบกำหนดตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่ ประกอบกับต้องใช้ระยะเวลาช่วงหนึ่งในการเสนอแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงส่งผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ไม่ต่อเนื่อง

ผลกระทบของปัญหา

(๑) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการที่มีอยู่เดิม จะทำให้เกิดปัญหาการบังคับใช้มาตรา ๓๒/๓ ไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตยังคงอยู่ และทำให้เจ้าของสิทธิ์ไม่สามารถปกป้องงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้ง ผู้ให้บริการจะไม่สามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดชอบตามกฎหมายมาใช้ได้เช่นกัน

(๒) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ประเทศไทยจะไม่สามารถสมัครเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาฯ ได้ เนื่องจากยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาดังกล่าว

(๓) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ จะทำให้ปัญหาความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ไม่ได้รับการแก้ไข

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยวิธีการทางนิติบัญญัติโดยการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สมบูรณ์ ทันสมัย และสอดคล้องกับหลักสากลมากยิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

(๑) เพื่อให้บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการสามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ สร้างความมั่นใจแก่ผู้ให้บริการว่าจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้หากได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ทันที เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์แพร่หลายและขยายวงกว้างออกไปอันเนื่องมาจากความเร็วของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

(๒) เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์

(๓) เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

สำหรับการแก้ไขปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต หลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และเกาหลี ได้มีการนำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอนในการให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือน (Notice) ไปยังผู้ให้บริการได้โดยตรง เพื่อให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายของตน (Takedown) ได้อย่างทันท่วงที โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่ง เพื่อให้สามารถยับยั้งการละเมิดได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีกำหนดให้ผู้ให้บริการซึ่งถูกกล่าวอ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์สามารถโต้แย้งการนำงานออกจากระบบได้ หากเห็นว่างานที่ตนนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ใช่งานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กระบวนการดังกล่าวอาศัยความร่วมมือของภาคเอกชนด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีระบบศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขปัญหที่เหมาะสมกับสังคมไทยที่ปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อีกทั้งปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยวิธีการที่สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันที เพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ อีกทั้งผู้ให้บริการที่ดำเนินการตามกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามที่กฎหมายกำหนดจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการได้ ดังนั้น มีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการที่มีอยู่เดิมในมาตรา ๓๒/๓

นอกจากนี้ เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลประเทศต่างๆ ที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาดังกล่าวต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญา เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณี ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำต้องขยายอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายให้เทียบเท่ากับระยะเวลาขั้นต่ำที่สนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดไว้ นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับบริการผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ในหลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ ได้นำมาใช้ บทบัญญัติที่กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในสังคมไทยเนื่องจากในประเทศไทยยังคงมีการให้บริการการผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอยู่มาก ดังนั้น การกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้ในกฎหมายลิขสิทธิ์จะทำให้ประเทศไทยสามารถจัดการกับปัญหาละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร
กฎหมายลิขสิทธิ์เป็นกฎหมายเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

- สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินถูกจำกัด เนื่องจากการขยายอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายทำให้บุคคลทั่วไปสามารถแสวงหาประโยชน์จากงานภาพถ่ายนั้นได้มากขึ้นกว่าเดิม แต่การจำกัดสิทธินั้นเป็นการจำกัดสิทธิเท่าที่จำเป็นเพื่อให้อายุการคุ้มครองงานภาพถ่ายสอดคล้องกับขอบของสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี

- เสรีภาพในการประกอบอาชีพและดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่เคยดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์หรือให้บริการที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลถูกจำกัด เนื่องจากการกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีทำให้ผู้ประกอบการที่เคยดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์หรือให้บริการในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถดำเนินธุรกิจเช่นนั้นได้อีก

- เสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลถูกจำกัด เนื่องจากผู้ให้บริการจะต้องนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ได้รับแจ้งว่าเป็นข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายของตน ทำให้ประชาชนอาจไม่สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ได้อีก แต่การจำกัดดังกล่าวเป็นไปโดยจำเป็นเพราะข้อมูลที่ถูกลิดกั้นหรือนำออกจากระบบคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นและเป็นข้อมูลที่ผิดกฎหมาย

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล จะช่วยแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตได้ดียิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบนสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ใหม่ๆ ออกมามากขึ้น เกิดความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน โดยประชาชนที่อยู่ในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากจะมีโอกาสได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่สมควรจะได้รับ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรคผลงานใหม่ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

นอกจากนี้ ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่จะมีภาพหรือคำโฆษณาที่ไม่เหมาะสม เช่น การพนัน ภาพลามกอนาจาร ซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคมและนำไปสู่อาชญากรรมประเภทอื่น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตได้ดีแล้ว ยังสามารถช่วยบรรเทาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของประชาชนอีกด้วย

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะดำเนินการจัดทำร่างอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ร่างอนุบัญญัติดังกล่าว มีผลใช้บังคับในวันเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฯ โดยจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างอนุบัญญัติดังกล่าว เพื่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดประชุม/สัมมนาเผยแพร่สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และจะจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา และศูนย์ข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวน .....บาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น .....อัตรา

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ผลกระทบเชิงบวก

การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อที่จะรองรับนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาลและเตรียมความพร้อมของประเทศในการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) โดยการปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ การกำหนดให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีสำหรับควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และการกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ จะส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจในเชิงบวกหลายประการ ได้แก่

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรคและเพิ่มพูนงานด้านศิลปวัฒนธรรม

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” จะส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเนื่องจากได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในระยะเวลายาวนานขึ้น ทำให้เจ้าของ

ลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น นอกจากนี้ การกำหนดให้ การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิต ภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้ง บทกำหนดโทษ จะสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับ ความคุ้มครองลิขสิทธิ์อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ซึ่งการยกระดับความคุ้มครองดังกล่าว เป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้สร้างสรรค์ผลิตงานลิขสิทธิ์ใหม่ๆ ซึ่งถือเป็นผลงานที่ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

๒) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การสร้างสมดุลระหว่างสิทธิของเจ้าของงานดิจิทัลคอนเทนต์กับหน้าที่และความรับผิดของ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญสำหรับการสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ดิจิทัลคอนเทนต์ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมเพลง อุตสาหกรรมเกม และอุตสาหกรรม แอนิเมชัน ล้วนเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีพื้นฐานมาจากการงานลิขสิทธิ์ หากผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความมั่นใจว่า จะได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอในการดำเนินธุรกิจบนสื่อออนไลน์ จะสร้าง แรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ และเกิดการพัฒนาศิลปะวิทยาการได้อย่างต่อเนื่องสืบไป

๓) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและดึงดูดการลงทุนในประเทศ

การวางกรอบกฎหมายเพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาดการค้าบริการบนโลกดิจิทัล เช่น การให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้สร้างสรรค์นำมาใช้คุ้มครองงาน ลิขสิทธิ์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและ พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ออกมามากขึ้น โดยจะทำให้ผู้สร้างสรรค์กล้าที่จะเผยแพร่งานลิขสิทธิ์ของตนให้ กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย อีกทั้ง สร้างความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทั้งในและต่างประเทศอย่าง เหมาะสมและเป็นธรรม นอกจากนี้ การพัฒนากฎหมายให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ถือเป็น การแสดงให้เห็นประชาคมโลกเห็นถึงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ทั่วโลก ด้วยมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ด้วย

๔) การคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ชาวไทยในต่างประเทศ

หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์อย่างเต็มที่ในประเทศ ที่เป็นภาคีสันธิสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลก และเป็นแหล่งรวมงานลิขสิทธิ์ที่ใหญ่ที่สุดที่ประชาชนทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าถึง บริโภค และใช้ประโยชน์ จากงานลิขสิทธิ์ได้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน

๕) การสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ต

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการตามร่าง พระราชบัญญัตินี้ จะเสริมสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ตและส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและ สังคมในเชิงบวก เนื่องจากกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เป็นระบบที่อาศัย ความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกันในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์โดยไม่ต้องอาศัยการดำเนินการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่มีกระบวนการทางศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีความมั่นใจ ในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร

เนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าคุณสมบัติของหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแก้ไข เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วจะสามารถยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาและวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

ผลกระทบเชิงลบ

ร่างบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมกฎหมายให้รองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) อาจส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่ประสงค์จะใช้งานสร้างสรรค์ที่หมดอายุความคุ้มครองหรือตกเป็นสมบัติสาธารณะเนื่องจากไม่ต้องการเสียค่าตอบแทนการใช้งานลิขสิทธิ์ และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น ขณะเดียวกัน ระยะเวลาที่งานภาพถ่ายจะตกเป็นสมบัติสาธารณะ (Public domain) ที่สาธารณชนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยอิสระจะยาวนานขึ้นเช่นกัน

นอกจากนี้ การเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจดังกล่าวต้องปรับตัวและเลิกประกอบอาชีพดังกล่าว โดยต้องเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ผิดกฎหมายแทน

สำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการนั้น กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควรเนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าตนมีขอบเขตหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแก้ไข เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วจะสามารถยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการต้องเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามระบบการแจ้งเตือนและนำออก โดยต้องมีการประกาศมาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดเพื่อที่จะสามารถยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป จะบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี หนึ่งในผลกระทบที่เห็นได้ชัด คือ ประชาชนที่อยู่ในฐานะผู้สร้างสรรค์ ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้สร้างสรรค์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่พวกเขาสมควรได้รับ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้มี

การสร้างสรรคผลงานใหม่ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญให้แก่คลังงานวรรณคดี นาฏกรรม ดนตรี และอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติอีกทางหนึ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม อีกทั้ง ส่งผลต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเศรษฐกิจของประเทศ

จากผลการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการโฆษณาความเสี่ยงสูงที่มีต่อค่านิยมของสังคมไทย: บทบาทของเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์” ของ Mr. Paul Watters จากมหาวิทยาลัย Massey ประเทศนิวซีแลนด์ พบว่า ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ของไทยปรากฏโฆษณาที่เป็นความเสี่ยงสูงต่อผู้ใช้บริการจำนวนมาก เช่น โฆษณาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมทางเพศ ภาพยนตร์ลามกอนาจารและการจำหน่ายยาเพิ่มสมรรถนะทางเพศ ร้อยละ ๖๒.๒ และโฆษณาเกี่ยวกับการพนัน ร้อยละ ๑๖.๐๕ เป็นต้น ซึ่งขัดแย้งกับค่านิยมที่พึงงามของสังคมไทย ทำลายความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมที่ดีของสังคมออนไลน์ ดังนั้น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้ดีแล้ว ยังอาจช่วยบรรเทาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับดำรงชีวิตของประชาชน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการติดพนันของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและเยาวชน หรือแม้กระทั่งปัญหาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการคุกคามทางเพศอีกด้วย ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นประชาชนทุกเพศทุกวัย จะอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมออนไลน์ที่ดีขึ้น และห่างไกลจากความเสี่ยงในการเข้าไปพัวพันกับปัญหาต่างๆ ข้างต้น

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

ไม่มีการใช้ระบบอนุญาตในร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ไม่มีการแก้ไขระบบคณะกรรมการ หากแต่เพิ่มบทบัญญัติเพื่อให้การทำหน้าที่ของกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ยังคงกำหนดให้มีโทษอาญาเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือดำเนินกิจการทางปกครอง

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ .....

(นายทศพล ทั้งสุขบุตร)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

วัน/เดือน/ปีที่จัดทำ..... ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางแววดาว ดำรงผล
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

โทร. ๐-๒๕๕๗-๕๑๙๑

อีเมล : legaldiponc@gmail.com

หลักการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ. ....
ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา
(เริ่มเผยแพร่ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑)

ไม่ปลอดภัย | www.ipthailand.go.th/dip-law-2/item/เผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์-ฉบับที่-พ.ศ. .... ในส่วนที่เกี่ยวข้องข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

DIP เกี่ยวกับกรม บริการ บริการออนไลน์ ตัวชี้วัดแบบฟอร์ม กิจกรรมและสื่อประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเผยแพร่ กฎหมาย

กฎหมาย

- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาไทย
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำสั่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำแนะนำในการยื่นคำขอให้ระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ฯ
- ร่างกฎหมายที่รับฟังความคิดเห็น

เผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)

เผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ระหว่างวันที่ 31 มกราคม - 28 กุมภาพันธ์ 2561 นี้

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ มาประกอบการพิจารณาแล้ว จึงขอเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และสรุปผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบในการตรากฎหมาย พร้อมทั้ง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

- (1) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- (2) สรุปผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบในการตรากฎหมายร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- (3) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) [คลิกอ่านรายละเอียด](#)

16:21 4/9/2561

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๖๐ คน จากหลากหลายภาคส่วน อาทิ กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย (TECA) และบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) กลุ่มผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เช่น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และกลุ่มหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (ETDA)

๑.๒ การประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และนักวิชาการ โดยมีอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธานกรรมการ เพื่อดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) โดยได้มีการจัดประชุมจำนวน ๘ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑.๓ การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายและกระบวนการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตของต่างประเทศ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมกับผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศจำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๑.๓.๑ การประชุมกับ Professor Justin Hughes ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ในเรื่องกระบวนการ Notice and Takedown ตาม Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๔ และ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑.๓.๒ การประชุมกับ Professor Eleonora Rosati ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหภาพยุโรป ในเรื่องกระบวนการ Notice and Staydown ซึ่งเกิดจากแนวคำพิพากษาของศาลในยุโรป เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑.๓.๓ การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายลิขสิทธิ์จากสำนักงานลิขสิทธิ์สหรัฐอเมริกา (United States Copyright Office) และสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ในเรื่องการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลตามกฎหมาย Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๑.๔ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์จากภาคเอกชน

๑.๔.๑ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในส่วนข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๓ คน จากบริษัท บัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด (ผู้ให้บริการ www.kapook.com) บริษัท เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) จำกัด (ผู้ให้บริการ www.sanook.com แอปพลิเคชัน WeChat และ JOOX) บริษัท ทู คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด บริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

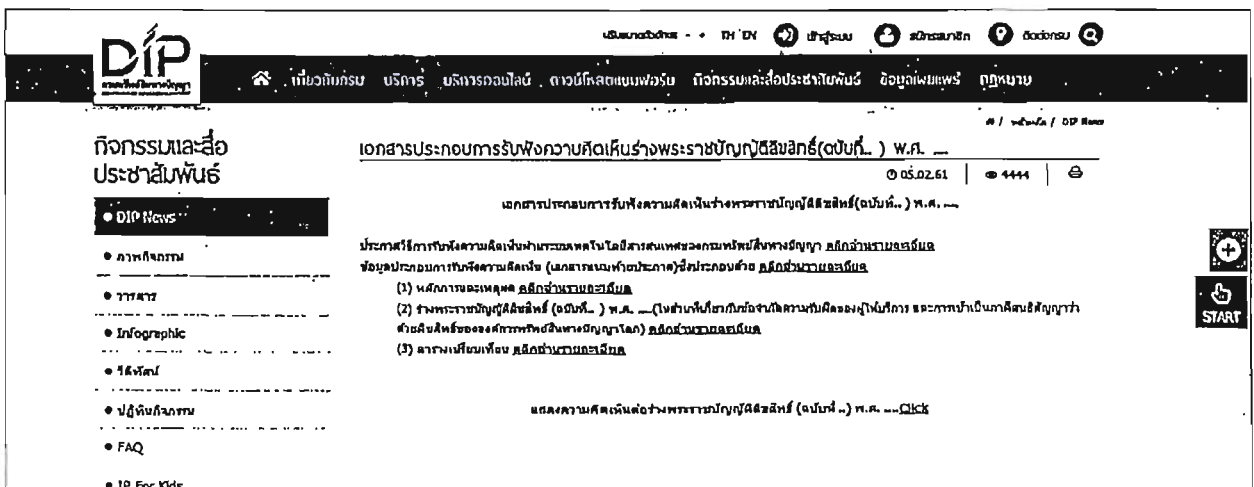
๑.๔.๒ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนากฎหมายลิขสิทธิ์ฯ เป็นวิทยากรบรรยายร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ให้แก่สมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อสร้างความเข้าใจและเปิดโอกาสให้สอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับร่างกฎหมาย โดยมีผู้เข้ารับฟังการบรรยายเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประมาณ ๕๐ คน

๑.๕ การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม – ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา ๔๕ วัน โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ได้แก่

- (๑) สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา
- (๒) ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา
- (๓) หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย
- (๔) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

(๕) ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

หน้าเว็บไซต์ที่เปิดรับฟังความคิดเห็น (www.ipthailand.go.th)

ทั้งนี้ มีผู้เข้าชมหน้าเว็บไซต์จำนวน ๔,๔๔๔ ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๖๘ ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นจัดอยู่ในกลุ่มของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และเจ้าของลิขสิทธิ์

๒. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th)

๒.๒ กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงรายละเอียด

เพื่อความสะดวกในการรวบรวมและวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้รับ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดกลุ่มผู้แสดงความคิดเห็นออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

(๑) กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ ประกอบด้วย สมาคม องค์กร หรือบริษัท ที่เป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ว่าประเภทใดๆ เช่น สมาคมผู้สร้างภาพยนตร์แห่งสหรัฐอเมริกา สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย และบริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นต้น

(๒) กลุ่มผู้ให้บริการ ประกอบด้วย สมาคม องค์กร หรือบริษัท ที่ให้บริการระบบหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือให้บริการข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต เช่น กลุ่มพันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์ บริษัท บัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด บริษัท เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ทู คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด บริษัท ทริเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

(๓) กลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย เช่น สภานายความ สำนักงานทนายความ และบริษัทที่ปรึกษากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาต่าง ๆ

๓.๑ ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ และกลุ่มที่ปรึกษากฎหมายเห็นว่า การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี (Technological Protection Measure หรือ TPM) ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์โดยไม่ชอบยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันยังไม่มีบทลงโทษเกี่ยวกับการนำเข้า หรือจำหน่ายอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีได้ และอุปกรณ์ในนี้ต้องหมายรวมถึง “ซอฟต์แวร์” ด้วย

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (มาตรา ๓๒/๓) ยังไม่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดบนอินเทอร์เน็ตได้จริง เนื่องจากกฎหมายกำหนดว่าเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล หลักฐาน และคำขอบังคับในคำร้องที่จะยื่นต่อศาลโดยชัดแจ้ง แต่ในทางปฏิบัติเจ้าของลิขสิทธิ์จะไม่อาจแสวงหาข้อมูลบางอย่าง เช่น การระบุความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิด และกระบวนการสืบทราบวันและเวลาที่พบการกระทำหรือพฤติกรรมละเมิด รวมทั้งบางกรณีที่ไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า การบังคับตามคำสั่งศาลมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากในกรณีที่เซิร์ฟเวอร์ (Server) อยู่ต่างประเทศจะไม่สามารถปฏิบัติตามคำขอบังคับที่ให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ (Website Blocking) หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

- กลุ่มที่ปรึกษากฎหมายเห็นว่า ควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติโดยกำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแยกตามประเภทและลักษณะของการให้บริการ โดยกำหนดเงื่อนไขของแต่ละประเภทให้ชัดเจน เนื่องจากผู้ให้บริการในปัจจุบันมีหลายประเภทและแต่ละประเภทควรมีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน

คำชี้แจง

กรมทรัพย์สินทางปัญญารับทราบปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายปัจจุบัน โดยในร่างกฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถบังคับใช้ได้จริง สร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจในยุคดิจิทัลว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ทันทั่วทั้ง และมีการกำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแยกตามประเภทและลักษณะการให้บริการที่สอดคล้องกับแนวทางสากล รวมทั้งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้าหรือจำหน่ายอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อให้การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๒ บทนิยาม (มาตรา ๔)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” ให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการที่อยู่ในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อให้เกิดความชัดเจนเนื่องจากอาจมีบางกรณีที่ผู้ให้บริการอยู่นอกราชอาณาจักร โดยไม่มีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร และแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ให้ชัดเจนว่ารวมถึงผู้ลงทะเบียนของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะมีการเข้าเป็นสมาชิกของผู้ให้บริการหรือไม่

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้แก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” ให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการทั้ง ๔ ประเภทตามมาตรา ๔๓/๑ และเสนอให้ตัดนิยามคำว่า “การขดเซยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน” โดยให้ยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญาแก่ผู้ให้บริการ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในส่วนบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ครอบคลุมและสอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ที่กำหนดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้พิจารณาความเห็นในประเด็นนี้แล้ว เห็นว่า เพื่อให้คงหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ ซึ่งกำหนดข้อจำกัดความรับผิดสำหรับผู้ให้บริการทั้งทางแพ่งและทางอาญา จึงได้ตัดคำว่า “การขดเซยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน” ออกจากบทนิยามตามความเห็นของกลุ่มผู้ให้บริการ รวมทั้งตัดถ้อยคำดังกล่าวในมาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖ เพื่อให้สอดคล้องกันด้วย

๓.๓ ประเภทของผู้ให้บริการ (มาตรา ๔๓/๑)

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้แก้ไขประเภทของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๓) ให้ไม่รวมถึงผู้ให้บริการในการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการไว้บนเครือข่ายของผู้ให้บริการ เนื่องจากคำว่า “เครือข่ายของผู้ให้บริการ” อาจหมายความรวมถึงผู้ให้บริการพื้นที่ในการตั้งเซิร์ฟเวอร์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กระแสไฟฟ้า และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (co-location service) ซึ่งผู้ให้บริการประเภทดังกล่าวไม่สามารถทราบถึงเนื้อหาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเซิร์ฟเวอร์ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ของตน และไม่สามารถควบคุมหรือดำเนินการใดๆ กับข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ จึงไม่สามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้กำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ทั้งหมด ๔ ประเภทในมาตรา ๔๓/๑ ได้แก่

(๑) ผู้ให้บริการในฐานะสื่อกลางในการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือการกำหนดเส้นทางของข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือการให้บริการเชื่อมต่อระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อทำให้เกิดการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมถึงการพักข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเป็นการชั่วคราวโดยอัตโนมัติในระหว่างการให้บริการดังกล่าว

(๒) ผู้ให้บริการในการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

(๓) ผู้ให้บริการในการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และ

(๔) ผู้ให้บริการในการสืบค้นแหล่งที่ตั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตโดยการส่งต่อหรือเชื่อมต่อผู้ให้บริการไปยังแหล่งที่ตั้งนั้น โดยใช้เครื่องมือชี้แหล่งที่ตั้งข้อมูล

ซึ่งการกำหนดประเภทของผู้ให้บริการดังกล่าวมีความชัดเจนและเป็นไปตามแนวทางสากลดังจะเห็นได้จากกฎหมายหลายๆ ประเทศที่กำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ ๔ ประเภทดังกล่าวเช่นเดียวกัน

สำหรับข้อกังวลเกี่ยวกับผู้ให้บริการพื้นที่ในการตั้งเซิร์ฟเวอร์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กระแสไฟฟ้าและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Co-location service) ที่จะเข้าช่วยผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๗/๑(๓) นั้นกฎหมายต่างประเทศไม่ได้กำหนดว่า ผู้ให้บริการ Co-location service เข้าช่วยผู้ให้บริการประเภทใดอย่างชัดเจน ดังนั้นการพิจารณาว่าผู้ให้บริการ Co-location service จะเข้าช่วยผู้ให้บริการประเภทใดใน ๔ ประเภทตามที่มาตรา ๔๗/๑ กำหนดนั้น จำต้องพิจารณาจากลักษณะการให้บริการของผู้ให้บริการดังกล่าวเป็นรายกรณีไป ดังนั้น เห็นควรกำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ตามมาตรา ๔๗/๑ เช่นเดิม

๓.๔ เงื่อนไขทั่วไปของผู้ให้บริการ (มาตรา ๔๗/๒)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขให้ชัดเจนว่านอกเหนือจากจะต้องมีนโยบายยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำละเมิดซ้ำและปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างเหมาะสมแล้ว ผู้ให้บริการที่จะอ้างข้อจำกัดความรับผิดจะต้องไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ และไม่มีความสามารถในการควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการเชื่อมต่อหรือจัดเก็บ โดยขอให้แก้ไขคำว่า “ผู้กระทำละเมิดซ้ำ” เป็น “ผู้ใช้ที่เคยถูกแจ้งซ้ำเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์” เพื่อให้เกิดความชัดเจน

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัดเงื่อนไขให้ผู้ให้บริการต้องนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานมาใช้หรือแก้ไขเป็น “มาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” เพื่อกำหนดมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนว่าเป็นการปฏิบัติในรูปแบบใดจึงจะถือว่าการให้บริการอย่างถูกต้องเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีนิยามที่ชัดเจนของคำว่า “มาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน” และ กฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา (DMCA) Section ๕๑๒ (i) (๑) (B) ประกอบ Section ๕๑๒ (i) (๒) ไม่ได้บังคับให้ผู้ให้บริการต้องนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานมาใช้ในระบบของตน เพียงแต่ต้องไม่แทรกแซงและอำนวยความสะดวกให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถนำมาตรการทางเทคนิคในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนโดยไม่เกิดภาระเกินสมควรแก่ผู้ให้บริการ นอกจากนั้นยังไม่ปรากฏว่ามีการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานนี้มาใช้ได้จริง ดังนั้น หากกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องมีมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานเพื่อเป็นเงื่อนไขในการอ้างข้อจำกัดความรับผิด จะทำให้บทบัญญัติในส่วนนี้ไม่มีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔๗/๒ ได้กำหนดเงื่อนไขทั่วไปที่ผู้ให้บริการทุกประเภทตามมาตรา ๔๗/๑ จะต้องปฏิบัติเพื่อให้สามารถยกข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้ ซึ่งเงื่อนไขทั่วไปดังกล่าวครอบคลุมหลักการสำคัญตามแนวทางสากลแล้ว อย่างไรก็ตาม ได้ปรับถ้อยคำให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ เช่น ปรับถ้อยคำจากคำว่า “มาตรการทางเทคนิค

ที่ได้มาตรฐาน” เป็น “มาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ” โดยเงื่อนไขทั่วไปดังกล่าวกำหนดเพียงว่า ผู้ให้บริการต้องมีนโยบายในการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำละเมิดซ้ำโดยได้ปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างเหมาะสม และรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น

ในการนี้ การปรับถ้อยคำโดยกำหนดให้ผู้ให้บริการรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น มีข้อดีต่างจากการกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องมีการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น กล่าวคือ เพียงแค่ ผู้ให้บริการพร้อมที่จะรองรับหรือมีระบบที่สามารถรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ (ที่อาจมีขึ้นในอนาคต) มาใช้ ถือได้ว่า ผู้ให้บริการได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขทั่วไปตามมาตรา ๔๓/๒ ส่วนท้ายแล้ว

๓.๕ ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแต่ละประเภท (มาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖)

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัดเรื่องการชดเชยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน และกำหนดให้ผู้ให้บริการสามารถยกข้อจำกัดความรับผิดได้ในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามที่กำหนด และตั้งข้อสังเกตว่าหากผู้ให้บริการได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามที่ได้รับแจ้งออกจากระบบหรือเครือข่ายของตนแล้ว การกระทำดังกล่าวจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา ๙ หรือไม่

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัด (๒) และ (๔) ของร่างมาตรา ๔๓/๔ เนื่องจากผู้ให้บริการจะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บรักษาไว้ได้และอาจไม่ทราบว่าเว็บไซต์ต้นทางที่ได้มีการนำออกหรือศาลได้มีคำสั่งให้นำออกแล้ว

- กลุ่มผู้ให้บริการสนับสนุนให้ใช้กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวสร้างความสมดุลบนอินเทอร์เน็ต โดยกำหนดหน้าที่ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแจ้งเตือนและผู้ให้บริการในการนำงานที่ได้รับแจ้งออกจากระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อแลกกับการได้รับข้อจำกัดความรับผิด

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่าควรกำหนดให้ผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ และ มาตรา ๔๓/๖ มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันหรือแก้ไขไม่ให้ข้อมูลที่มีลักษณะอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากขึ้นมาปรากฏบนพื้นที่ของผู้ให้บริการอีกหลังจากที่ได้รับแจ้ง (Notice and Stay Down) และผู้ให้บริการต้องไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ขอให้เพิ่มความว่า หากเป็นกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์จะไม่รวมอยู่ในข้อจำกัดความรับผิดในส่วนนี้

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในการอ้างข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการในการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว (มาตรา ๔๓/๔) ว่า “ผู้ให้บริการอนุญาตการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จัดเก็บชั่วคราวเฉพาะผู้ใช้บริการที่เข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดในการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น เช่น การจ่ายค่าธรรมเนียมหรือข้อกำหนดเรื่องรหัสผ่าน หรือข้อมูลอื่นใด และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นโดยไม่ชักช้าเมื่อทราบว่าเว็บไซต์ต้นทางได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงแล้ว หรือเมื่อทราบว่าศาลมีคำสั่งให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการดังกล่าว” และเพิ่มเงื่อนไขอื่นๆ ให้ครบตาม DMCA ๕๑๒ (b)

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖ ได้กำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแต่ละประเภทไว้ โดยหากผู้ให้บริการจะยกข้อจำกัดความรับผิดดังกล่าวขึ้นอ้าง ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ก่อน ซึ่งเงื่อนไขต่างๆ ที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ

ครบถ้วนและเป็นไปตามหลักการสำคัญของระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) ที่เป็นระบบสากลซึ่งหลายประเทศให้การยอมรับและนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย โดยต่างจากระบบ Notice and Stay Down ที่เป็นเพียงระบบที่เกิดขึ้นจากแนวคำพิพากษาของศาลในบางประเทศเท่านั้น

ในขั้นนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณาแล้วเห็นว่า ระบบ Notice and Takedown เป็นระบบที่เหมาะสมในการนำมาใช้แก้ไขปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากกระบวนการตามระบบการแจ้งเตือนและนำออกกำหนดให้แต่ละฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ให้บริการ มีหน้าที่ที่ต้องดำเนินการ เช่น เมื่อพบการละเมิดงานลิขสิทธิ์ของตนบนสื่ออินเทอร์เน็ต เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือนไปยังผู้ให้บริการเพื่อนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลนั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า ซึ่งผู้ให้บริการมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าวก่อนจึงจะสามารถยกข้อจำกัดความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ ถือเป็นกระบวนการที่สร้างความสมดุลที่ดีในการช่วยแก้ไขปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ การนำระบบ Notice and Stay Down มาใช้อาจเป็นการเพิ่มภาระและค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร เนื่องจากผู้ให้บริการต้องนำเทคโนโลยีที่สามารถป้องกันและควบคุมไม่ให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกกล่าวอ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นมาปรากฏบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการอีก ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนค่อนข้างสูง ผู้ให้บริการรายย่อยในประเทศไทยจะได้รับผลกระทบอย่างมากจนอาจไม่สามารถดำเนินธุรกิจของตนต่อไปได้

๓.๖ การแจ้งและรายละเอียดของหนังสือแจ้งเตือน (มาตรา ๔๓/๗)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้บัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับผู้แจ้ง ว่าหมายรวมถึงบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น ผู้ได้รับอนุญาต หนายความ หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย นอกจากนี้ยังเสนอให้แก้ไขถ้อยคำจาก “(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง” เป็น “(๔) การรับรองว่าเจ้าของลิขสิทธิ์เชื่อว่าข้อมูลในหนังสือแจ้งถูกต้อง” หรือ “(๔) ข้อความของเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้กระทำการโดยความเชื่อที่สุจริตว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวละเมิดลิขสิทธิ์” และเพิ่มเติมข้อความในวรรคสามให้ชัดเจนว่า กรณีที่การแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนจะถือว่าผู้ให้บริการรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการละเมิดที่เกิดขึ้นในระบบหรือเครือข่ายของตนไม่ได้

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้เพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งให้ต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐหรือคำรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่อาจแสดงว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๓) หรือ (๔) จริง เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินการนำออกหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และเสนอให้ผู้ให้บริการไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามวรรคสอง หากการนำข้อมูลที่อ้างว่าทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลนั้นออกจากระบบของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนั้นอาจกระทบถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์รายที่ได้รับแจ้ง เพื่อให้การปฏิบัติตามมาตรา ๔๓/๗ ไม่กระทบกับการให้บริการในภาพรวม และทำให้ผู้ให้บริการเสียหายเชิงธุรกิจ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... มาตรา ๔๓/๗ ได้กำหนดให้การแจ้งเตือนต้องทำเป็นหนังสือโดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ๕ รายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของเจ้าของลิขสิทธิ์
- (๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิด หรือรายการตัวอย่างของงานดังกล่าวบนเว็บไซต์ของผู้ให้บริการ

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ และตำแหน่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือตำแหน่งที่พบการใช้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๔) ให้ระบุ เพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถทราบถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อนั้น

(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง

(๕) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

ซึ่งการกำหนดรายละเอียดของหนังสือแจ้งเตือนดังกล่าวเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว โดย ไม่จำเป็นต้องกำหนดเพิ่มเติมให้การแจ้งต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งไม่จำเป็นต้องมี คำรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่แสดงว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ทั้งนี้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการมีระบบ Notice and Takedown ที่เป็นกลไกความร่วมมือระหว่างเอกชนซึ่งเป็น เจ้าของลิขสิทธิ์กับเอกชนซึ่งเป็นผู้ให้บริการด้วยตนเอง โดยไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจาก ต้องการความรวดเร็วในการจัดการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต การกำหนดให้การแจ้งต้องมี คำรับรองจากหน่วยงานของรัฐว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ จะทำให้เกิดความล่าช้า ไม่ทันทั่วถึง และอาจทำให้ความเสียหาย ขยายวงกว้างขึ้น อย่างไรก็ดี การใช้ระบบ Notice and Takedown ไม่ตัดสิทธิเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะไปฟ้องร้องดำเนินคดี กับผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ต่อศาล

๓.๗ การโต้แย้งและรายละเอียดของหนังสือโต้แย้ง (มาตรา ๔๓/๘)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไข โดยตัดคำว่า “อย่างน้อย” ในวรรคแรกออก เพื่อการตีความ ที่ชัดเจน และเพิ่มเติมผลของการยื่นคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดไม่ครบถ้วนว่า “ผู้ให้บริการอาจปฏิเสธคำโต้แย้งหาก ไม่มีรายละเอียดครบถ้วนตาม (๑)(๒)(๓)(๔) และให้ถือเป็นคำโต้แย้งที่มีชอบ” หรือ “ผู้ให้บริการจะต้องไม่รับฟัง การโต้แย้งใดที่มีข้อมูลรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดตาม (๑) – (๔) ข้างต้น” ส่วนมาตรา ๔๓/๘ วรรคสองที่กำหนดระยะเวลาให้ผู้ให้บริการยุติหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ ควรเพิ่มระยะเวลาเป็น ๓๐ วัน เพื่อให้ผู้แจ้งมีเวลาเพียงพอในการเตรียมคดีเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้เปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำ ละเมิดซึ่งได้รับหนังสือแจ้งเตือนสามารถทำการโต้แย้งได้ โดยการโต้แย้งต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อย ต้องมี รายละเอียด ๔ รายการ ดังนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการ

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับ การเข้าถึง และแหล่งที่ตั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตดังกล่าวก่อนที่จะถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่าย คอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง

(๓) คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาดหรือผิดพลาด และ

(๔) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการ

ซึ่งการกำหนดรายละเอียดของหนังสือโต้แย้งดังกล่าวเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว และการคง คำว่า “โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้” ไว้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า ในหนังสือโต้แย้งอย่างน้อยต้องมี รายละเอียดที่กำหนดไว้ โดยไม่ตัดสิทธิผู้โต้แย้งในการส่งรายละเอียดหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเกินกว่า

ที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ ได้ปรับถ้อยคำในมาตรา ๔๗/๘ วรรคสองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นแล้ว โดยกำหนดให้หนังสือโต้แย้งต้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่มาตรา ๔๗/๘ วรรคหนึ่งกำหนดไว้ ผู้ให้บริการจึงจะต้องดำเนินการตามที่มาตรา ๔๗/๘ วรรคสองและวรรคสามกำหนด กล่าวคือ

(๑) ส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้แจ้งโดยเร็ว

(๒) แจ้งเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าจะดำเนินการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง

(๓) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันดังกล่าว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในเจ็ดวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ใช้บริการ

สำหรับประเด็นเรื่องระยะเวลาตามมาตรา ๔๗/๘ วรรคสองและวรรคสามนั้น เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว การเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวให้ยาวนานขึ้น จะทำให้กระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามระบบ Notice and Takedown ล่าช้า ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตที่ต้องอาศัยความรวดเร็วในการดำเนินการ

๓.๘ ความรับผิดจากการแจ้งเตือนเท็จและโต้แย้งเท็จ (มาตรา ๔๗/๙ - ๔๗/๑๐)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขจาก “ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการ...โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ...” เป็น “ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการ...โดยเจตนาหลงลงซึ่งมีข้อความไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ...”

คำชี้แจง

กระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามระบบ Notice and Takedown เป็นกลไกที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนด้วยกันบนพื้นฐานของความเชื่อใจ จึงต้องกำหนดบทบัญญัติความรับผิดเกี่ยวกับการแจ้งเตือนเท็จและการโต้แย้งเท็จเพื่อให้กระบวนการดังกล่าวดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งกันบนโลกออนไลน์โดยการแจ้งเตือนเท็จหรือการโต้แย้งเท็จ โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔๗/๙ กำหนดให้ผู้แจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๗/๗ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องรับผิดต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้น ส่วนมาตรา ๔๗/๑๐ กำหนดให้ผู้โต้แย้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๗/๘ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องรับผิดต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้น ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว เพียงแค่พิสูจน์ได้ว่า ผู้แจ้งเตือนหรือผู้โต้แย้งแล้วแต่กรณี รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความที่แจ้งหรือที่โต้แย้งเป็นเท็จจนเป็นเหตุให้ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด ผู้นั้นต้องรับผิดต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้นแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าผู้แจ้งเตือนหรือผู้โต้แย้งมีเจตนาหลอกลวงผู้ให้บริการแต่อย่างใด เนื่องจากการพิสูจน์เจตนาเป็นเรื่องที่กระทำได้ยากกว่า ดังนั้น จึงคงหลักการของมาตรา ๔๗/๙ และมาตรา ๔๗/๑๐ ไว้ตามเดิม

๓.๙ คำสั่งศาล (มาตรา ๔๓/๑๑ - ๔๓/๑๒)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้ศาลจะไม่ถูกจำกัดการสั่งเพียงมาตรา ๔๓/๑๑ - ๔๓/๑๒ เท่านั้น

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔๓/๑๑ และมาตรา ๔๓/๑๒ กำหนดขอบเขตให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตของคำสั่งศาลดังกล่าวสอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว

๓.๑๐ ผู้ให้บริการไม่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ (มาตรา ๔๓/๑๓)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่า ผู้ให้บริการจะไม่มีหน้าที่ตรวจสอบ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓/๕ และมาตรา ๔๓/๖ ที่จะต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพที่จะไม่ทำให้งานที่เหมือนหรือคล้ายกันกลับเข้ามาบนระบบหรือเครือข่ายของผู้ให้บริการอีก

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้เพิ่มมาตราที่กำหนดว่าผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิด ถ้าหากได้ดำเนินการนำงานออกหรือนำงานกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายโดยสุจริต โดยไม่คำนึงว่างานนั้นจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ในภายหลัง

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๔๓/๑๓ กำหนดอย่างชัดเจนว่า บทบัญญัติในส่วนนี้ไม่เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ให้บริการต้องตรวจสอบหรือแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของตน โดยได้มีการปรับถ้อยคำเพียงเล็กน้อยในส่วนท้าย เป็น “เว้นแต่เป็นการดำเนินการในขอบเขตที่เป็นไปตามมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ” ซึ่งการกำหนดเช่นนี้ เป็นไปตามหลักการของระบบ Notice and Takedown ที่ไม่ต้องการสร้างภาระหน้าที่และค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร

นอกจากนี้ ได้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๔๓/๑๔ เพื่อให้บทบัญญัติในส่วนนี้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและคงตามหลักการในมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดอย่างชัดเจนว่า ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยสุจริต

๓.๑๑ อายุความคุ้มครองภาพถ่าย

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่า ขอให้เพิ่มอายุความคุ้มครองในงานโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุเจ็ดสิบปีนับแต่สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์มีอายุเจ็ดสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

คำชี้แจง

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) ซึ่ง Article ๙ ของสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ความคุ้มครองงานภาพถ่ายตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอายุต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย โดยปัจจุบันกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยกำหนดให้ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น หรือหากได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับข้อบทในสนธิสัญญา WCT ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมอายุ

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะมีผลทำให้ การพิจารณาอายุการคุ้มครองงานภาพถ่ายต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแทน กล่าวคือ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจะมีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็น เวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายนั่นเอง

ทั้งนี้ สนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ไม่ได้กำหนดเรื่องอายุความ คุ้มครองงานลิขสิทธิ์ประเภทอื่นแต่อย่างใด จึงเสนอแก้ไขอายุความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์เฉพาะงานภาพถ่ายไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาดังกล่าว

๓.๑๒ มาตรการทางเทคโนโลยี

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า ควรมีโทษจำคุกในกรณีละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีด้วย แม้ว่าจะ ไม่ได้ทำไปเพื่อการค้าก็ตาม

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอว่า ควรกำหนดให้โทษเกี่ยวกับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อการค้า มีโทษปรับเท่านั้น ไม่ควรมีโทษจำคุก

คำชี้แจง

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับโทษของการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับบริการ ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ที่ใช้หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ในมาตรา ๕๓/๖ โดยความผิดดังกล่าวถือเป็น ความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ซึ่งมีบทกำหนดโทษไว้แล้วในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งโดยหลัก มาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่ง เป็นบทกำหนดโทษสำหรับการละเมิด ข้อมูลการบริหารสิทธิหรือการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีที่ต้องระวางโทษปรับสถานเดียว กล่าวคือ ต้องระวางโทษ ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท แต่หากเป็นการกระทำเพื่อการค้าตามมาตรา ๗๐/๑ วรรคสอง จึงต้อง ระวางโทษสูงขึ้น โดยอาจต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งการกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว จึงเห็นว่า ไม่จำเป็นต้อง แก้ไขตามข้อเสนอที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นแต่อย่างใด

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ในภาพรวม ผู้แสดงความคิดเห็นทุกรายเห็นด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ในกรณีนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้พิจารณาความเห็นทั้งหมดแล้ว เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะบางส่วนและได้นำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง ร่างกฎหมายแล้ว โดยจะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไป

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๐ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ รวมเป็นระยะเวลา ๒๑ วัน โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

(๒) สำระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

(๓) ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น สภาพปัญหา สาเหตุ และความจำเป็น ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์ เป็นต้น

ทั้งนี้ มีผู้เข้าชมหน้าเว็บไซต์จำนวน ๒๓๒ ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๑๒ ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นจัดอยู่ในกลุ่มของเจ้าของลิขสิทธิ์และหน่วยงานต่างประเทศ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ บริษัท โฟโนโรสส์ (ไทยแลนด์) จำกัด United States Patent and Trademark Office

๒. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th)

๒.๒ กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน เจ้าของลิขสิทธิ์ และประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงรายละเอียด

๓.๑ ประเด็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๓๒/๓ และเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ ซึ่งได้นำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ และสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต

๓.๑.๑ กระบวนการภายใต้มาตรา ๔๓/๒ - มาตรา ๔๓/๔ สามารถบังคับใช้กับผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายภายในประเทศไทยเท่านั้น แต่ปัจจุบันผู้ละเมิดลิขสิทธิ์จะเลือกใช้บริการของ Cloud service หรือการย้ายที่ตั้งออนไลน์ไปยังต่างประเทศ ทำให้กระบวนการแจ้งเตือนและนำข้อมูลออกไม่สามารถบังคับใช้กับผู้ให้บริการในต่างประเทศได้

คำชี้แจง

กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) สามารถนำมาใช้กับผู้ให้บริการ Cloud service ซึ่งเป็นผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๔๓/๑ วรรคสอง (๓) ได้อยู่แล้ว ทั้งผู้ให้บริการในประเทศและต่างประเทศ โดยผู้ให้บริการจะมีการแสดงรายละเอียดช่องทางการติดต่อสำหรับให้เจ้าของลิขสิทธิ์แจ้งเตือนต่อผู้ให้บริการ อีกทั้ง เจ้าของลิขสิทธิ์ยังสามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในการปิดกั้นเว็บไซต์ละเมิดได้อีกทางหนึ่ง

๓.๑.๒ กระบวนการระงับการเข้าถึงเนื้อหาหรือปิดกั้นเว็บไซต์เป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายด้าน ควรกำหนดเป็นการเฉพาะและใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ไม่ควรเปิดโอกาสในการพิจารณาและให้อำนาจในการใช้ดุลพินิจมากเกินไป

คำชี้แจง

กระบวนการระงับการเข้าถึงเนื้อหาหรือปิดกั้นเว็บไซต์เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งศาลมีดุลพินิจในการพิจารณาสั่งโดยคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนของการกระทำความผิด

๓.๑.๓ ควรกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (safe harbor exemptions) ให้สอดคล้องกับแนวทางของประเทศ กล่าวคือ ผู้ให้บริการจะได้รับยกเว้นเฉพาะความรับผิดสำหรับ Monetary relief แต่ไม่ได้รับการยกเว้นความรับผิดทั้งหมดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์

คำชี้แจง

แนวทางการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในส่วนนี้ คือ การยกเว้นความรับผิดให้กับผู้ให้บริการในทุกกรณี หากผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับบทลงโทษตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของไทย ซึ่งมีโทษทั้งทางแพ่งและอาญา

๓.๑.๔ กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) ไม่มีประสิทธิภาพในการนำเนื้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากอินเทอร์เน็ต โดยเห็นว่า กระบวนการ Notice and Staydown จะสามารถจัดการกับปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันการนำกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบถาวรเพื่อป้องกันการละเมิดซ้ำในอนาคต

คำชี้แจง

หลักการ Notice and Staydown เกิดจากแนวคำพิพากษาของศาลในสหภาพยุโรป แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดนำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติเป็นกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ในการป้องกันการนำงานละเมิดกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อป้องกันการละเมิดซ้ำในอนาคต ศาลไทยได้มีคำสั่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ มาตรา ๒๐ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับ Notice and Staydown ด้วยแล้วในหลายคดี

๓.๑.๕ เห็นควรยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เป็นอุปสรรคในทางปฏิบัติจริง

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ และนำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้แทน

๓.๑.๖ สอบถามว่าจะมีการนำหลักการเกี่ยวกับความรับผิดลำดับรอง (secondary liability) มาใช้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับนี้ด้วยหรือไม่

คำชี้แจง

กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดลำดับรอง (secondary liability) เอาไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการอาจมีความรับผิดตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

๑) มาตรา ๓๑(๒) แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ผู้ใดรู้อยู่แล้ว หรือมีเหตุอันควรรู้งานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และนำงานนั้นไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์) หรือ

๒) มาตรา ๘๓ (ตัวการร่วมกระทำความผิด) หรือมาตรา ๘๖ (ผู้สนับสนุนกระทำความผิด) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ หรือ

๓) มาตรา ๔๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ผู้กระทำละเมิดร่วม) ประกอบความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์

๓.๑.๗ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ไม่ได้มีการกล่าวถึงผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ตามประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง ขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

คำชี้แจง

ประเภทการให้บริการของผู้ให้บริการที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ครอบคลุมถึงการให้บริการที่มีในปัจจุบันและอาจจะมีขึ้นในอนาคตอันใกล้แล้ว ซึ่งการกำหนดประเภทการให้บริการ

ในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางตามกฎหมายต่างประเทศที่กำหนดประเภทการให้บริการของผู้ให้บริการไว้เพียง ๔ ประเภทเช่นกัน จึงยังไม่มี ความจำเป็นต้องบัญญัติถึงผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ประกอบกับการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการจำต้องระบุเงื่อนไขของผู้ให้บริการที่จะได้รับช้อยกเว้นความรับผิด ดังนั้น เมื่อยังไม่มี ความชัดเจนว่าผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ให้บริการในลักษณะใด จึงไม่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับช้อยกเว้นความรับผิดให้แก่ผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ได้

๓.๑.๘ กำหนดระยะเวลา ๑๕ วัน ที่จะนำข้อมูลที่ถูกต้องแย้งกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวที่สั้นเกินกว่าที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิด โดยเสนอให้แก่ข้อกำหนดระยะเวลาเป็น “๑๕ วันทำการ” เพื่อจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นสำหรับการเริ่มต้นดำเนินคดีทางกฎหมาย

คำชี้แจง

เห็นควรกำหนดกรอบระยะเวลาในขั้นตอนทางปฏิบัติที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้จริง โดยขยายกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๗/๓ วรรคสองเป็น ๓๐ วัน

๓.๑.๙ ขอให้ นำประเด็นเรื่องคำสั่งศาลตามมาตรา ๔๗/๑๑ กลับมาไว้ตามเดิม เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ว่า ยังมีสิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการดำเนินการ เพื่อป้องกันการ Upload งานละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นใหม่ หรือระงับการเข้าถึงงานดังกล่าว หรือดำเนินการใดๆ ที่จำเป็นในการยุติการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต

คำชี้แจง

เนื่องจากกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เป็นกระบวนการที่อาศัยความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกัน จึงไม่จำเป็นต้องให้หน่วยงานภาครัฐหรือศาลเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการ เว้นแต่จะมีการฟ้องร้องคดีกัน ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้ ศาลก็สามารถออกคำสั่งดังกล่าวได้อยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย

๓.๑.๑๐ การนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการไปประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาทำให้ยากที่จะพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ให้สิ่งจูงใจทางกฎหมายเพียงพอสำหรับผู้ให้บริการในการให้ความร่วมมือหรือไม่ รวมถึงเห็นว่า การกำหนดกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกในอนุบัญญัติทำให้การปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ล่าช้ายิ่งขึ้น

คำชี้แจง

การกำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการตามกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกของผู้ให้บริการเจ้าของลิขสิทธิ์ และผู้ให้บริการ เป็นรายละเอียดทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองเพื่อรองรับกรณีที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอนาคต ประกอบกับถ้อยคำที่ใช้เป็นศัพท์ทางเทคนิคด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นจะต้องอธิบายขยายความโดยละเอียดเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ชัดเจน และถูกต้องตรงกัน

บทบัญญัติเกี่ยวกับช้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการที่กำหนด ในพระราชบัญญัติจึงกำหนดเฉพาะในส่วนของหลักการที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ และช้อยกเว้นความรับผิดที่เป็นหลักการสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการให้บริการของผู้ให้บริการแต่ละประเภท

อย่างไรก็ดี ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย

ในส่วนของระยะเวลาการออกกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก จะต้องอยู่ภายใต้กรอบระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่ร่างพระราชบัญญัติจะมีผลใช้บังคับ จึงไม่ได้ทำให้การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ล่าช้าแต่อย่างใด

๓.๑.๑๑ ควรแบ่งแยกคุณสมบัติของผู้ให้บริการที่เข้าเงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) ให้ชัดเจน

คำชี้แจง

เงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) แต่ละประเภท จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองอย่างชัดเจน

ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย

๓.๑.๑๒ มีบางประเด็นตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ เดิม ที่ไม่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ เช่น นโยบายการยกเลิกการให้บริการ ขั้นตอนการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง การรองรับทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน (Standard technical measures)

คำชี้แจง

ประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนของการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง รวมถึงช่องทางการแจ้งเตือน จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรอง

ประเด็นเกี่ยวกับมาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำ ได้ถูกกำหนดไว้ในร่างมาตรา ๕๗/๑ วรรคแรก แล้ว

ประเด็นเกี่ยวกับการรองรับทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน (Standard technical measures) ถูกตัดออกในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากไม่มีความชัดเจนว่าคือมาตรการอะไร อีกทั้งในต่างประเทศยังไม่สามารถตกลงกันระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเด็นนี้ได้

๓.๑.๑๓ มาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำนั้น ผู้ให้บริการจะต้องแจ้งให้ผู้บอกรับสมาชิกและผู้ถือบัญชีทราบด้วยหรือไม่

คำชี้แจง

ผู้บอกรับสมาชิกและผู้ถือบัญชีมีฐานะเป็นผู้ใช้บริการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ให้บริการจึงต้องประกาศมาตรการการยกเลิก การให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำแก่บุคคลเหล่านี้ทราบด้วย

๓.๑.๑๔ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ควรจำกัดการใช้ข้อยกเว้นความรับผิดให้กับเฉพาะผู้ให้บริการที่เป็นผู้ให้บริการแบบ “technical, automatic, passive” เท่านั้น

คำชี้แจง

เงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) แต่ละประเภท จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองอย่างชัดเจน

ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย

๓.๒ แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการทางเทคโนโลยี โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้ มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี กำหนดให้การให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือ แจกจ่ายซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๓.๒.๑ ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (TPM) กว้างเกินไป ควรกำหนดข้อยกเว้น เท่าที่จำเป็น เช่น เป็นการกระทำที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

คำชี้แจง

ร่างมาตรา ๕๓/๕ (๑) เป็นการกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี เฉพาะสำหรับการกระทำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเท่านั้น โดยในการออกกฎหมายลำดับรองในส่วนนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้งาน และประชาชนทั่วไป เพื่อร่วมกันกำหนดข้อยกเว้นที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง

๓.๒.๒ เหตุใดจึงแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓/๔ ให้การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเป็นความรับผิด โดยเคร่งครัด (Strict liability)

คำชี้แจง

การตัดเจตนาพิเศษออกจากองค์ประกอบความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อแยกความผิดดังกล่าวออกจากความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ และเพื่อให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT)

๓.๒.๓ เหตุใดความเดิมในมาตรา ๕๓/๖ ว่า “การมีไว้เพื่อขาย การเสนอขาย การให้เช่า การเสนอให้เช่า การจัดหา การนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการค้าโดยวิธีอื่นใดซึ่งอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือการเสนอบริการ” จึงถูกตัดออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

การกำหนดเกี่ยวกับกรณีการมีไว้เพื่อขาย การเสนอขาย การให้เช่า การเสนอให้เช่า การเสนอ บริการ หรือการค้าโดยวิธีอื่นใด เป็นการกำหนดฐานความผิดที่ค่อนข้างกว้าง จึงเห็นควรให้เป็นความผิด ต่อเมื่อมีการขาย การผลิต หรือการบริการ ซึ่งมีการกระทำที่ชัดเจน และปรับถ้อยคำในบทบัญญัติ จากการจัดหาเป็นการแจกจ่ายเพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์

ความผิดเกี่ยวกับการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร สามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อควบคุม การนำเข้าผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ได้

๓.๒.๔ เหตุใดคำว่า “ส่วนประกอบ” ในมาตรา ๕๓/๖ จึงถูกตัดออกจากร่างพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

คำว่า “ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์” สามารถตีความให้ครอบคลุมถึง “ส่วนหนึ่งส่วนใดของผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์” ได้อยู่แล้ว จึงเห็นควรตัดคำว่า “ส่วนประกอบ” ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

๓.๒.๕ ในมาตรา ๕๓/๖ วรรคสอง คำว่า “ส่งเสริมการขาย” ให้เพิ่มเติมคำว่า “โดยตรงหรือโดยอ้อม” หรือถ้อยคำในลักษณะคล้ายกัน เพื่อให้บุคคลที่สามที่ส่งเสริมการขายมีความผิดตามมาตราดังกล่าวด้วย

คำชี้แจง

ผู้กระทำความผิดตามร่างมาตรา ๕๓/๖ ต้องเป็นผู้ที่ให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ดังนั้น บุคคลที่สามที่ส่งเสริมการขาย จึงไม่ใช่ผู้กระทำความผิดตามร่างมาตรานี้

๓.๒.๖ เสนอให้กำหนดความรับผิดสำหรับกรณีที่อยู่อุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้ขายหรือเสนอขาย มีวัตถุประสงค์ทางการค้าอื่นอย่างจำกัดนอกเหนือจากเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือถูกออกแบบโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

คำชี้แจง

ร่างมาตรา ๕๓/๖ วรรคแรก ได้กำหนดความผิดสำหรับผู้ให้บริการ ผลิต ขาย หรือ แจกจ่าย บริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงอาจนำสืบได้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์อื่นในทางการค้าอย่างจำกัดนอกเหนือจากการทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลหรือถูกออกแบบมาเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลนั้นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลแล้ว

๓.๒.๗ เหตุใดจึงตัดโทษขั้นต่ำในมาตรา ๗๐/๑ ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

เห็นควรตัดโทษขั้นต่ำในมาตรา ๗๐/๑ เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการลงโทษตามความเหมาะสม

๓.๒.๘ โดยปกติแล้ว ความรับผิดในทางอาญาจะต้องมีเจตนาเป็นองค์ประกอบ เหตุใดมาตรา ๗๐/๑ จึงไม่มีองค์ประกอบเรื่องเจตนา

คำชี้แจง

มาตรา ๗๐/๑ เป็นบทกำหนดโทษ ไม่ใช่บทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิด ดังนั้น จึงไม่มีการกำหนดองค์ประกอบเรื่องเจตนาไว้ในมาตรานี้

๓.๒.๙ ข้อยกเว้นในเรื่องมาตรการทางเทคโนโลยีกว้างเกินไปและควรต้องมีการกำหนดให้แคบลง โดยมาตรา ๕๓/๕ (๗) ได้กำหนดข้อยกเว้นให้กับองค์กรเหล่านี้ไว้อย่างกว้างๆ แทนที่จะกำหนดการกระทำเฉพาะเจาะจง

คำชี้แจง

ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๕ (๗) มีการกำหนดว่าต้องเป็นการกระทำของสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น ซึ่งเป็นการจำกัดขอบเขตของการใช้ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีโดยองค์กรเหล่านี้ที่เพียงพอแล้ว

๓.๒.๑๐ นิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ได้เพิ่มเติมความคุ้มครองให้นักแสดง แต่ไม่ครอบคลุมถึงผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้นำมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดง โดยไม่ได้กล่าวถึงสิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง

คำชี้แจง

สิ่งบันทึกเสียงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ดังนั้น ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงจึงมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ เช่นเดียวกับเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ

๓.๓ แกไขปรับปรุงอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT)

๓.๓.๑ มาตรา ๒๑ เพียงแต่เปลี่ยนลำดับของประเภทงานลิขสิทธิ์ แต่มิได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขที่สำคัญ

คำชี้แจง

การแก้ไขปรับปรุงอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากมาตรา ๒๑ ทำให้การพิจารณาอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเป็นไปตามมาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปในเรื่องอายุการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์

๓.๓.๒ เสนอแนะให้งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ มีอายุความคุ้มครองตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเจ็ดสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย หรือขยายอายุความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ ให้เทียบเท่ากัน หรือเป็นเจ็ดสิบปี

คำชี้แจง

การขยายอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเป็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) สำหรับข้อเสนอในการขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ จะนำไปพิจารณาในโอกาสต่อไป โดยต้องพิจารณาทั้งประโยชน์สาธารณะและสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์

๓.๔ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คุณสมบัติของกรรมการควรจะต้องมีครบทุกประเภทลิขสิทธิ์เพื่อมีสิทธิในการพิจารณากฎหมายที่ส่งผลถึงสิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์ของตน

คำชี้แจง

เห็นควรนำประเด็นของผู้แสดงความความคิดเห็นนี้ไปประกอบการพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ในการแต่งตั้งคณะกรรมการลิขสิทธิ์ต่อไป

๓.๕ ประเด็นอื่นที่มีการเสนอให้แก้ไข

ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ (RMI) กว้างเกินไป

คำชี้แจง

ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิอยู่นอกขอบเขตหลักการในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ในครั้งนี้

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ผู้แสดงความคิดเห็นได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทั้งนี้ ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

ในการนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รวบรวมและพิจารณาความคิดเห็นทั้งหมดแล้ว เห็นควรปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในส่วนของขยายระยะเวลาการนำข้อมูลกลับเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว จาก ๑๕ วัน เป็น ๓๐ วัน เพื่อให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีเวลาเพียงพอในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมาย

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดทำเอกสารสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๗๐๒/๔๙๐๔ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำไปประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไป และได้เปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

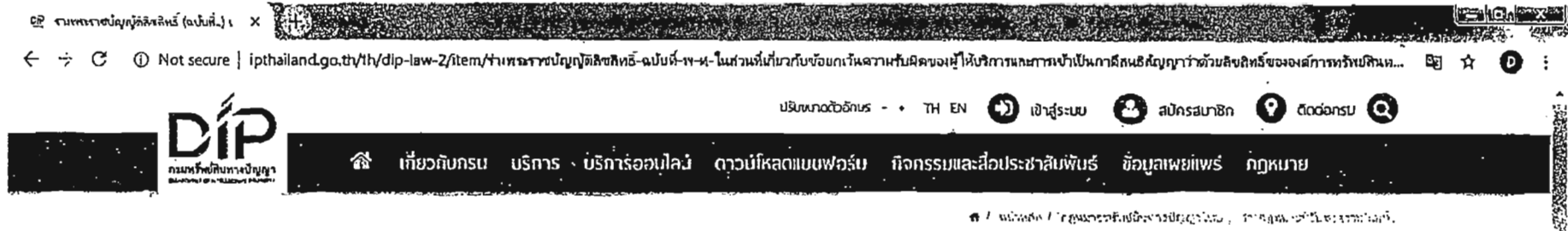
แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่ออนุบัญญัติ	สาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา
<p>๑. ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ พ.ศ. ....</p>	<p>- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ รายละเอียดลักษณะและเงื่อนไขการให้บริการของผู้ให้บริการที่จะได้รับการยกเว้นความรับผิด ○ รายละเอียดการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง 	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>๒. ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับการยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ตามมาตรา ๕๓/๕ (๑) ที่มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี พ.ศ. ....</p>	<p>- กำหนดการกระทำบางประการซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามมาตรา ๕๓/๕ (๑)</p>	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในราชกิจจานุเบกษา</p>

กรมทรัพย์สินทางปัญญา
๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

(๒๒)

หลักฐานการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)
และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา
(เริ่มเผยแพร่ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)

กฎหมาย

- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาไทย
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำสั่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำแนะนำในการยื่นคำขอให้รับการทำให้แพร่หลายหรือลบบัญชีคอมพิวเตอร์ฯ
- ร่างกฎหมายที่รับฟังความคิดเห็น
- ประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

563

เอกสารประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตามแนวทางการจัดทำและกระจายเอกสารกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- สรุปการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) [คลิกอ่านรายละเอียด](#)

หมายเหตุ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นี้ ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2562 ซึ่งอาจมีการแก้ไขปรับปรุงในขั้นตอนการพิจารณาร่างกฎหมายอีกได้

ทวีต 4

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

(๒๒)

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐, มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

